

UDKAST

Forslag

til

lov om ændring af lov om social pension og flere andre love (Mulighed for dispensation til eksport af pensionstillæg, m.v., forenklet beregning af fleksløntilskud herunder i forhold til hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v., aftalefrihed i fleksjobordningen og ændring af mellemkommunal refusion for førtidspension og seniorpension)

§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 22. maj 2022, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 754 af 10. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 122, stk. 4, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Parterne kan aftale fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst.«

2. I § 123, stk. 3, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Arbejdsgiveren skal oplyse om den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling, jf. 1. pkt. Kommunerne kan på baggrund af arbejdsgiverens oplysninger beregne det beløb, der fremgår af 1. pkt.«

3. I § 124, stk. 3, indsættes efter 2. pkt. som nye punktummer:

»Hvis der udbetales løn og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. 1. pkt., i samme måned, lægges det beregnede fradrag af lønnen, jf. § 123, stk. 2, og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse sammen og fradrages i fleksløntilskuddet efter § 123, stk. 1. § 123, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, når der udbetales syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud.«

4. I § 139, stk. 1, indsættes efter 3. pkt. som nye punktummer:

»Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan andre indtægter, herunder ledighedsydelse under ferie, skal indgå i beregningen af fleksløntilskuddet. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvilke indtægter, der skal indgå i fastsættelsen af det beløb, der fremgår af § 123, stk. 3, 1. pkt. samt hvordan kommunen kan beregne beløbet, jf. § 123, stk. 3, 3. pkt.«

§ 2

I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 25. april 2022, som ændret senest ved § 12 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 5*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Når særlige omstændigheder taler for det, kan Udbetaling Danmark efter ansøgning tillade, at retten til folkepensionens og førtidspensionens pensionstillæg bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.«

§ 3

I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 25. april 2022, som ændret senest ved § 11 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, *stk. 4*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Når særlige omstændigheder taler for det, kan Udbetaling Danmark efter ansøgning tillade, at retten til pensionstillæg bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.«

§ 4

I lov om retssikkerhed og administration af det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 24. august 2023, som ændret ved § 2 i lov nr. 482 af 12. maj 2023, § 2 i lov nr. 753 af 13. juni 2023 og senest ved § 1 i lov nr. 764 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. § 9 c, *stk. 8*, 3. *pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»1. og 2. *pkt.* finder ikke anvendelse, så længe en pensionist er omfattet af bestemmelserne i *stk. 2-6*, uanset om pensionisten opholder sig i en eller flere på hinanden efterfølgende handlekommuner. Når opholdet eller opholdene efter *stk. 2-6* varer mere end seks år fra det tidspunkt, pensionisten er fraflyttet kommunen, som har tilkendt pensionen, bortfalder retten til mellemkommunal refusion efter 1 og 2. *pkt.*«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Stk. 2. Ansøgning om pensionstillæg efter denne lov kan tidligst indgives til Udbetaling Danmark fra og med den [1. januar 2024]. Pensionstillæg efter denne lov kan tidligst udbetales med virkning fra og med den [1. januar 2024] til personer, der efter ansøgning får tillagt retten hertil. Indgives ansøgning herom til Udbetaling Danmark senest den [30. juni 2024], vil pensionstillægget kunne udbetales med tilbagevirkende kraft til den [1. januar 2024], hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Indgives ansøgning herom den [1. juli 2024] eller senere, vil pensionstillæg kunne udbetales med virkning fra den 1. i måneden efter, at Udbetaling Danmark træffer afgørelse i sagen, hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Stk. 3. Stk. 2 omfatter ligeledes personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse modtager folkepension eller førtidspension og har bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.

Stk. 4. § 9 c, stk. 8, 3. og 4. pkt., som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1, gælder for førtidspension og seniorpension tilkendt fra og med den 1. februar 2015 og for førtidspension tilkendt før den 1. februar 2015, jf. § 30, stk. 5, i lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Stk. 5. En handlekommunes udgifter til førtidspension og seniorpension, herunder førtidspension, som er tilkendt før den 1. februar 2015, jf. § 30, stk. 5, i lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, for de seneste 3 år forud for lovens ikrafttræden er omfattet af § 9 c, stk. 8, 3. pkt., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 1, jf. dog stk. 4.

Stk. 6. I en sag, hvor der er sket udskydelse af mellemkommunal refusion efter § 9 c, stk. 8, 1. eller 2. pkt. eller udskydelse af mellemkommunal refusion for førtidspension tilkendt før den 1. februar 2015, jf. § 30, stk. 5, i lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, og hvor der efter en af disse bestemmelser er eller har været ret til mellemkommunal refusion, bevares handlekommunens ret til refusion efter [den gældende] § 9 c, stk. 8, 1. eller 2. pkt. dog for så vidt angår perioden frem til og med den 31. december 2023.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Løn og arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst
2.1.1.	Gældende ret
2.1.2.	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.2.	Forenklet beregning af fleksløntilskud under sygdom, barsel og jobafklaringsforløb
2.2.1.	Gældende ret
2.2.2.	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.3.	Beregning af lønloft i et fleksjob
2.3.1.	Gældende ret
2.3.2.	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.4.	Beregning af fleksløntilskud om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og ferie med ledighedsydelse
2.4.1.	Gældende ret
2.4.1.1.	Beregning af fleksløntilskud for hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v.
2.4.1.2.	Beregning af fleksløntilskud ved ferie med ledighedsydelse
2.4.2.	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.4.2.1	Beregning af fleksløntilskud for hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v.
2.4.2.2.	Beregning af fleksløntilskud ved ferie med ledighedsydelse
2.5.	Mulighed for i særlige tilfælde at bevare pensionstillæg ved bopæl i EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien
2.5.1.	Gældende ret
2.5.1.1.	Gældende regler for førtidspension og folkepension
2.5.1.2.	Grundlæggende betingelser for åbning af ret til og eksport af pension

UDKAST

2.5.1.3.	Forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger
2.5.1.4.	Reglerne om social sikring i Handels- og Samarbejdsaftalen mellem EU og Storbritannien
2.5.2.	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.6.	Ændring af reglerne om mellemkommunal refusion, når en pensionist har haft ophold i to eller flere handlekommuner efter § 9 c, stk. 2-6 i forbindelse med tilkendelse af førtidspension
2.6.1.	Gældende ret
2.6.2.	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.7.	Forholdet til databeskyttelses forordningen
2.7.1.	Gældende ret
2.7.2.	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne
6.	Klimamæssige konsekvenser
7.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8.	Forholdet til EU-retten
9.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en ændring af reglerne om fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst, således at det af reglerne kommer til at fremgå eksplicit, at der er aftalefrihed for parterne. Den foreslåede lovændring sikrer således, at parterne på områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, der skal tages udgangspunkt i, kan aftale fravigelser herfra.

Lovforslaget indeholder videre ændringer i reglerne om beregning af fleksløntilskud, således at beregningen bliver enklere for kommunerne at administrere og enklere at forstå for borgerne. Samtidig indsættes der regler, så hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v. efter lovekendtgørelse nr.

1089 af 16. august 2023 af lov om social service (serviceloven) kan udbetales samtidigt med fleksløntilskud. Fra den 1. januar 2024 overgår hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til § 87 i barnets lov, jf. lov nr. 721 af 13. juni 2023.

Social pension er en offentlig forsørgelsesydelse, der sikrer pensionister en minimumslevestandard. Retten til pension er som hovedregel betinget af, at modtageren har dansk indfødsret, har fast bopæl i Danmark samt har haft mindst tre års fast bopæl i riget mellem det fyldte 15. år og til det tidspunkt, hvor pensionen ydes. Betingelserne om indfødsret, bopæl og optjening er dog fraveget, hvor EU-forordningerne har forrang i forhold til de nationale regler.

Formålet med dette lovforslag er at tydeliggøre og præcisere reglerne om retten til at modtage dansk social pension efter EU-retten. Det vil sige i de tilfælde, hvor en person har optjent ret til dansk pension, og herefter vælger at flytte til et andet EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.

Det er en grundlæggende betingelse for at kunne modtage social pension, at personen har fast bopæl i Danmark. Dog kan personer med dansk indfødsret, som tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension, bevare retten til pension, hvis de efter det fyldte 15. år har haft fast bopæl i Danmark i mindst 10 år eller i mindst 1/4 af tiden fra det fyldte 15. år til det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes. Førtids- og folkepensionens pensionstillæg kan ikke medtages til udlandet.

Disse regler skal dog fortolkes i lyset af EU-retten. Det betyder bl.a., at personer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (herefter forordning 883/04), kan tælle bopælsperioder i andre EU-/EØS-lande med i forhold til åbning af retten til pension. Det indebærer også, at pension, herunder førtidspensionens tillæg, som udgangspunkt kan medtages ved bopæl i andre EU-/EØS-lande, Schweiz eller Storbritannien. For Storbritannien gælder der dog visse modifikationer, hvad angår ret til eksport af førtidspension, som det nærmere uddybes nedenfor under gældende ret.

Det danske pensionssystem er bygget på et optjeningsprincip, hvorefter retten til pension blandt andet er knyttet op på antal år med bopæl i Danmark. Dermed adskiller det danske pensionssystem sig fra andre europæiske, da det danske pensionssystem ikke er afhængigt af indbetalte skattepligtige bidrag eller tilknytning til arbejdsmarkedet.

Forordning 883/04 koordinerer de sociale sikringsordninger i EU-/EØS-landene, herunder social pension. Hvor forordningen tidligere kun omfattede arbejdstagere blev forordningen i 2010 udvidet til også at omfatte ikke-erhvervsaktive personer. Som følge af det særlige danske pensionssystem, hvor optjening af ret til pension som beskrevet ovenfor er baseret på bopæl frem for tilknytning til arbejdsmarkedet, fik Danmark en særlig undtagelse der medfører, at ikke-erhvervsaktive personer alene kan eksportere dansk pension – det vil sige at få udbetalt dansk social pension ved fast bopæl uden for Danmark – i det omfang, som nationale regler tillader eksport af pension til udlandet. Efter de danske pensionsregler kan man ikke eksportere folkepensionens pensionstillæg eller førtids- og seniorpensionstillægget. Undtagelsen betyder, at personer, der aldrig har været erhvervsaktive, ikke kan tage deres pensionstillæg med til et andet EU-/EØS-land, medmindre de er familiemedlem til en person, der er eller har været erhvervsaktiv. Konsekvensen heraf medfører en udfordring for eksempelvis personer med handicap, der har modtaget førtidspension fra det fyldte 18. år og derfor aldrig har haft status som arbejdstager, og som ønsker at flytte til et andet EU-/EØS-land.

Lovforslaget indeholder endvidere en ændring af reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) om mellemkommunal refusion i forbindelse med udgifterne til førtidspension og seniorpension i de tilfælde, hvor den oprindelige handlekommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at personen har fået ophold på en institution m.v. i en anden kommune, jf. § 9 c, stk. 2, eller personen er flyttet i en bolig m.v., som er nævnt i § 9 c, stk. 3-6, i retssikkerhedsloven.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Løn og arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst

2.1.1. Gældende ret

Efter § 122, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 22. juni 2022, betaler arbejdsgiveren løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført. Lønnen suppleres med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte.

Efter lovens § 122, stk. 2, skal jobcenteret i forbindelse med etableringen af et fleksjob hurtigst muligt komme med en vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen danner grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Jobcenteret skal endvidere foretage en ny vurdering af arbejdsevnen i fleksjobbet, hvis arbejdsgiveren og den ansatte er enige om ændringen og i fællesskab anmoder herom.

Efter lovens § 122, stk. 3, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår på overenskomstdækkede områder efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Indeholder overenskomsterne m.v. ikke sådanne bestemmelser, eller kan disse ikke finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet.

Efter lovens § 122, stk. 4, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår på områder, der ikke er dækket af overenskomst, efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område.

Det bemærkes, at der på langt de fleste arbejdsområder findes overenskomster, hvorfor det oftest vil være tilfældet, at der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, som parterne skal tage udgangspunkt i ved aftalen om løn og øvrige arbejdsvilkår.

Ifølge bemærkningerne til lovens § 122, stk. 4, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg A, L 209 som fremsat, side 315, forudsættes det, at i de tilfælde, hvor der tages udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne ikke nødvendigvis følge alle områder i overenskomsten, men har mulighed for at aftale afvigelser herfra.

Vestre Landsret har i en dom afsagt den 23. marts 2023 i sag BS-15264/2021-VLR fortolket bestemmelsen således, at aftalefriheden, der tilkommer den fleksjobansatte og arbejdsgiveren i forhold til den sammenlignelige overenskomst, er begrænset til fravigelser, der har til formål at sikre, at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdsevne og er nødvendige herfor. Det er endvidere en forudsætning, at fravigelser er aftalt konkret.

Landsrettens fortolkning medfører, at parterne kun kan aftale fravigelser fra den relevante sammenlignelige overenskomst, hvis fravigelserne kan begrundes med den fleksjobansattes nedsatte arbejdsevne. Det betyder f.eks., at parterne ikke kan aftale at fravige overenskomstens bestemmelser om

pension, hvis de ønsker, at det ikke skal indgå som et ansættelsesvilkår, fordi de øvrige ansatte i virksomheden på samme arbejdsområde ikke er omfattet af en pensionsordning.

Arbejdsretten har i en dom afsagt den 20. april 2023 i sag 2022-240 vurderet, at pligten til at tage udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst må forstås sådan, at arbejdstageren skal gøres bekendt med, hvilken overenskomst der er den sammenlignelige, således at arbejdstageren kan tage stilling til, om vedkommende er indforstået med at fravige overenskomsten, herunder eventuelt på baggrund af rådgivning fra den overenskomstbærende faglige organisation om de rettigheder, der følger af overenskomsten. Arbejdsgiver og arbejdstager kan herefter konkret aftale fravigelser af overenskomsten. Arbejdsretten har ikke taget stilling til, i hvilket omfang der kan aftales fravigelser.

Arbejdsretten fandt, at bestemmelsen bl.a. må have til formål at sikre arbejdstagerens rettigheder, og at konsekvensen af ikke at opfylde pligten til at tage udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst må være, at arbejdstageren har mindst de rettigheder, som følger af overenskomsten.

Det vil sige, at i de tilfælde hvor der foreligger en relevant sammenlignelig overenskomst, og arbejdsgiveren enten undlader at tage udgangspunkt i denne ved ansættelsen, eller ikke konkret aftaler eventuelle fravigelser herfra, vil den fleksjobansatte være berettiget til mindst de rettigheder, som følger af den sammenlignelige overenskomst.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglerne om fastsættelse af løn og arbejdsvilkår i fleksjob på virksomheder, som ikke er dækket af en overenskomst på området, har medført forskellige fortolkninger af aftalefrihedens omfang. Herunder har der været tvivl om, hvad det indebærer, at parterne skal tage udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst, og hertil i hvilket omfang der kan aftales fravigelser herfra.

Vestre Landsret har i en dom afsagt den 23. marts 2023 i sag BS-15264/2021-VLR fortolket bestemmelsen i lovens § 122, stk. 4, således, at aftalefriheden, der tilkommer den fleksjobansatte og arbejdsgiveren i forhold til den sammenlignelige overenskomst, er begrænset til fravigelser, der har til formål at sikre, at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes arbejdssevne og er nødvendige herfor.

Det er ministeriets vurdering, at parternes aftalefrihed i forhold til den sammenlignelige overenskomst med Vestre Landsrets dom er blevet væsentligt indskrænket i forhold til den oprindelige intention med bestemmelsen ved reformen af førtidspension og fleksjob i 2013, hvor man ændrede fleksjobordningen.

Landsrettens fortolkning af bestemmelsen indskrænker således muligheden for at aftale fravigelser fra en sammenlignelig overenskomst på områder, der ikke er dækket af overenskomst, til at gælde efter samme præmis, som gælder ved fastsættelse af løn og arbejdstid på områder, der er dækket af en overenskomst.

Ved reformen af fleksjob og førtidspension i 2013 blev tilskuddet i fleksjobordningen lagt om, således at arbejdsgiveren ikke skal betale løn for fuld tid, men skal betale løn for det arbejde, der bliver udført, ligesom personer i fleksjob skal have løn for den arbejdsindsats, de reelt yder. Den fleksjobansatte kompenseres for den nedsatte arbejdsevne ved et fleksløntilskud fra kommunen, der reguleres på baggrund af lønindtægten.

Da det er hensigten med fleksjobordningen fra 2013, at den også skal kunne rumme de særlige tilfælde, hvor en betydelig funktionsnedsættelse gør, at personer ikke kan arbejde med fuld intensitet i de timer, hvor de arbejder, tog man med reformen højde for, at reglerne om lønfastsættelse afspejler dette, idet der ellers vil være risiko for, at der ikke kan etableres fleksjob i disse tilfælde.

Det blev således muligt på overenskomstdækkede områder efter aftale mellem lønmodtager og arbejdsgiver at fravige overenskomstens bestemmelser om løn og arbejdstid i de situationer, hvor overenskomsten ikke regulerer eller ikke er egnet til at regulere løn og arbejdstid for personer i fleksjob efter reformen. Overenskomstens bestemmelser om løn og arbejdstid kan dog alene fraviges, i det omfang det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdsevne i fleksjobbet.

Da løn og øvrige arbejdsvilkår på områder, der ikke er dækket af overenskomst, baseres på en aftale mellem arbejdsgiveren og den fleksjobansatte med udgangspunkt i en eventuel relevant sammenlignelig overenskomst på området, blev der ikke fastsat nærmere regler om fravigelser på disse områder.

Det var således ikke intentionen med bestemmelsen, at parterne nødvendigvis skulle følge alle områder i den sammenlignelige overenskomst. Parterne

skulle således have mulighed for at aftale fravigelser fra overenskomsten. Sådanne fravigelser kunne også gælde andre vilkår end løn og arbejdstid.

Det var dermed ikke intentionen med loven, at fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst på området alene skulle have til formål at afspejle den ansattes nedsatte arbejdsevne, ligesom det ikke var intentionen, at parterne ikke skulle kunne aftale fravigelser af andre vilkår end løn og arbejdstid.

Med retstilstanden som følge af ovennævnte dom fra Vestre Landsret er arbejdsgivere i stort omfang forpligtede til at give fleksjobansatte på områder, der ikke er dækket af overenskomst, de løn og arbejdsvilkår, som følger af den relevante sammenlignelige overenskomst på området.

Det vurderes, at landsretsdommen potentielt kan medføre, at der bliver oprettet færre fleksjob på virksomheder, som ikke er dækket af overenskomst, da fleksjobansatte i mange tilfælde vil skulle have særlige arbejdsvilkår, som adskiller sig fra de arbejdsvilkår, som gælder for de øvrige ansatte på samme virksomhed og arbejdsområde. Dette vil endvidere kunne indebære en administrativ byrde for arbejdsgiveren.

På den baggrund foreslås det at ændre loven således at det sikres, at den fleksjobansatte og arbejdsgiveren har frihed til at aftale fravigelser fra den relevante sammenlignelige overenskomst på området.

Det foreslås således, at der indsættes regler om, at parterne vil kunne aftale fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst.

Forslaget betyder, at det vil fremgå direkte, at parterne vil kunne aftale fravigelser fra overenskomsten på det sammenlignelige område. Der vil derfor gælde forskellige regler, når der vil blive aftalt fravigelser henholdsvis på områder, der er dækket af en overenskomst, og på områder, der ikke er dækket af en overenskomst.

Med den foreslåede ændring vil arbejdsgiveren og den fleksjobansatte stadig skulle tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område på områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst.

Retstilstanden jf. Arbejdsrettens dom i sag 2022-240, vedrørende fortolkningen af pligten til at tage udgangspunkt i en sammenlignelig overenskomst, vil derfor blive bevaret med den foreslåede ændring.

Med den foreslåede ændring vil parterne kunne aftale at fravige enkelte bestemmelser i overenskomsten på det sammenlignelige område, dele heraf

eller hele overenskomsten. Eventuelle fravigelser fra overenskomsten vil skulle aftales konkret.

Aftale om fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst vil med den foreslåede ændring ikke kræve en særlig begrundelse i personens nedsatte arbejdsevne. Fravigelser fra overenskomsten behøver således ikke at have til formål at sikre, at aflønningen i fleksjobbet afspejler den ansattes nedsatte arbejdsevne.

Parterne vil med den foreslåede ændring konkret kunne aftale, at den sammenlignelige overenskomsts bestemmelser om f.eks. pension vil kunne fraviges i ansættelsesforholdet, uden at dette skal kunne begrundes i den nedsatte arbejdsevne. Parterne vil med den foreslåede ændring således også kunne aftale fravigelser af andre vilkår end løn og arbejdstid.

Forslaget medfører, at fleksjobansatte, på et område der ikke er dækket af overenskomst, ikke nødvendigvis vil skulle stilles anderledes end øvrige ordinært ansatte i samme virksomhed som følge af vilkårene efter den sammenlignelige overenskomst på området.

Med forslaget vil aftalefriheden for arbejdsgiveren og den fleksjobansatte i højere grad afspejle den aftalefrihed, der generelt finder anvendelse på det danske arbejdsmarked på virksomheder, som ikke har indgået overenskomst.

Den fleksjobansatte vil dog stadig have en særlig rettighed ved, at der i forbindelse med aftale med arbejdsgiveren om løn og øvrige arbejdsvilkår skal tages udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst, såfremt der foreligger en sådan.

Arbejdsgiveren vil som hidtil skulle iagttage øvrig lovgivning på området. I den forbindelse henledes opmærksomheden på forskelsbehandlingsloven, der forpligter arbejdsgivere til at yde lige løn for samme arbejde eller for arbejde, der tillægges samme værdi. Den foreslåede ændring vil derfor ikke medføre, at personer, som skal ansættes i fleksjob i virksomheder uden overenskomst på området, vil kunne ansættes på ringere vilkår end de øvrige ansatte i virksomheden på samme arbejdsområde.

Arbejdsgiveren vil fortsat kun skulle betale løn for det arbejde, der bliver udført. Aflønningen i fleksjobbet vil derfor fortsat kunne afspejle den ansattes nedsatte arbejdsevne, herunder en nedsat arbejdsintensitet. Det betyder, at hvis det bliver vurderet, at den fleksjobansatte arbejder med en nedsat intensitet i fleksjobbet, kan den fleksjobansatte få enten en reduceret løn for

de timer, den pågældende arbejder, eller fuld løn for færre timer, end den pågældende arbejder; i begge tilfælde svarende til den nedsatte arbejdsintensitet.

2.2. Forenklet beregning af fleksløntilskud under sygdom, barsel og jobafklaringsforløb

2.2.1. Gældende ret

De gældende regler om beregning af fleksløntilskud er reguleret i § 123 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 701 af 22. maj 2022 med senere ændringer. Efter lovens § 123, stk. 1, beregnes fleksløntilskuddet med udgangspunkt i et beløb, der svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 503 af 11. maj 2023. Beløbet udgør i 2023 19.333 kr. Fleksløntilskuddet udbetales månedsvis bagud.

Fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. dels af lønindtægten, inklusiv pensionsbidrag, i fleksjobbet, dels af anden lønindtægt, indtil den samlede lønindtægt pr. måned udgør 15.817 kr. (2023-niveau), jf. den gældende § 123, stk. 2, 1. pkt. Herefter nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct. af den lønindtægt, der overstiger 15.817 kr. (2023-niveau) pr. måned før skat, jf. § 123, stk. 2, 2. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats,

Når fleksløntilskuddet beregnes, sker det med udgangspunkt i den forudgående måneds lønindtægt, således at juni måneds lønindtægt indgår i beregningen for juli måneds fleksløntilskud. Årsagen til dette er, at oplysningerne til brug for beregning af fleksløntilskuddet sker på baggrund af oplysninger fra indkomstregisteret.

Fleksløntilskuddet og løn fra arbejdsgiveren kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til den løn, der bliver udbetalt for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling, jf. den gældende § 123, stk. 3.

De gældende regler om fleksløntilskud under sygdom og barsel m.v. fremgår af lovens § 124, stk. 2 og 3. Efter den gældende § 124, stk. 2, i loven er personer, der modtager løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, berettiget til fleksløntilskud i sygdoms-, barsels- eller sorgorlovsperioden. Fradragsreglerne for beregning af fleksløntilskuddet, jf. lovens § 123, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse i dette tilfælde. Det vil sige, at fleksløntilskuddet nedsættes med 30 pct. af lønindtægten, indtil indtægten inkl. arbejdsgiverens og den ansattes pensionsbidrag pr. måned før skat udgør 15.817 kr.

(2023-niveau). For den lønindtægt, der ligger over 15.817 kr. pr. måned før skat, nedsættes fleksløntilskuddet med 55 pct.

Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom, barsel eller sorgorlov i fleksjobbet, modtager syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Sygedagpenge bliver udbetalt for det antal timer, som personen op til sygdomsperioden er ansat til og beregnes efter regler fastsat i medfør af den gældende § 49 i lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 1263 af 2. september 2022. Barselsdagpenge udbetales for det antal timer, som personen op til barsels- eller sorgorlovsperioden er ansat til. Beløbet er beregnet efter reglerne fastsat på baggrund af den gældende § 34 i lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1391 af 30. september 2022. Ressourceforløbsydelsen under jobafklaringsforløb udbetales med et månedligt beløb, der afhænger af, om den pågældende er forsørger eller ej, samt om den pågældende er under 25 år og bor hjemme hos en eller begge forældre, jf. § 69 j i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 22. juni 2023.

Syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelse suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Når arbejdsgiveren ikke udbetaler løn under sygdom eller barsel, sker der således fuldt fradrag for de udbetalte syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb i fleksløntilskuddet.

Når der i en måned udbetales syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse suppleret med fleksløntilskud, og i samme måned udbetales løn og fleksløntilskud, opdeles måneden i to perioder, hvor fleksløntilskuddet beregnes.

Nedsættelsen af fleksløntilskuddet i forhold til perioden med løn sker i forhold til månedens samlede antal arbejdsdage og ikke kun for dagene med udbetalt løn. Fleksløntilskuddet beregnes først med fradrag af den fulde månedlige lønindtægt, da det er lønindtægten for den forudgående måned, der anvendes ved beregningen af fleksløntilskuddet, og nedsættes derefter forholdsmæssigt svarende til det antal dage, som der udbetales løn for. Beregningen af fleksløntilskuddet under sygdom eller barsel sker ved, at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelsen fradrages fuldt ud i

fleksløntilskuddet og beregnes derfter forholdsmæssigt for det antal dage, hvor den pågældende er syg.

Beregningen af fleksløntilskuddet på denne måde, som angivet ovenfor, medfører, at en fleksjobansat under sygdom eller barsel i nogle tilfælde modtager en højere samlet indtægt, end andre personer ansat i fleksjob.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende regler om beregning af fleksløntilskud er komplicerede og der er derfor behov for at ændre reglerne dels for at sikre borgerne retssikkerhed, dels for at gøre kommunernes beregning af fleksløntilskud administrativt enklere. En opgørelse, der vedrører perioden fra 1. januar 2020 til 31. oktober 2020, viser bl.a., at Ankestyrelsen har omgjort eller hjemvist 50 pct. af de indkomne klagesager vedrører beregning af fleksløntilskud.

Videre viser en fokusrevision fra 2021, at reglerne om blandt andet fleksløntilskud er et af de områder i lovgivningen på fleksjobområdet, som kommunerne finder vanskeligst at administrere. Kommunerne har bl.a. udfordringer med at beregne fleksløntilskuddet til borgen korrekt, når borgeren holder ferie, er syg eller på barsel.

Den gældende beregningsmetode, hvorefter beregning for fleksløntilskuddet opdeles i to perioder resulterer i, at perioder med sygdom eller barsel medfører en højere samlet indtægt for en person ansat i fleksjob.

Det foreslås derfor, at udbetalte syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse vil skulle medføre fuldt fradrag i fleksløntilskuddet. Hvis der vil blive udbetalt løn og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse, i samme måned, vil det beregnede fradrag af lønnen, jf. § 123, stk. 2, i loven, og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse skulle lægges sammen, og fradrages i fleksløntilskuddet. Den foreslåede ændring vil medføre en forenkling af beregningen af fleksløntilskuddet i måneder, hvor der både udbetales løn og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Det foreslås endvidere, at fleksløntilskud og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse tilsammen højst vil kunne udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling. Det vil betyde, at en fleksjobansat ikke vil kunne

få mere udbetalt i samlet indtægt i måneder med sygdom, barsel eller resourceforløbsydelse.

2.3. Beregning af lønloft i et fleksjob

2.3.1. Gældende ret

Efter § 123, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan fleksløntilskuddet og lønnen m.v. i et fleksjob tilsammen maksimalt udgøre niveauet for lønnen ved ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling. Derved vil personer på sammenlignelige ansættelsesvilkår ikke kunne opleve en indkomstfremgang ved overgang fra ordinær beskæftigelse til fleksjob samtidig med, at ordinært ansatte medarbejdere ikke vil opleve, at en ansat i fleksjob samlet set vil have en højere indtægt pr. måned end en ordinært ansat.

Det er arbejdsgiveren, som skal oplyse, hvad den ansatte i fleksjobbet ville være berettiget til i løn, hvis den pågældende var ansat på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling, jf. bekendtgørelse nr. 250 af 24. februar 2022 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Arbejdsgiverens oplysning om, hvad lønnen på fuld tid på ordinære vilkår er, udgør loftet for, hvad fleksløntilskud og løn tilsammen højst kan udgøre (lønloftet).

Med løn på fuld tid forstås lønnen den fleksjobansatte ville få, hvis den fleksjobansatte var ansat på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling. Der ses således på lønnen på fuld tid på det pågældende arbejdsområde, dvs., uden arbejdstidsnedsættelse og uden evt. reduktion af timelønnen på baggrund af den nedsatte arbejdssevne. Hvis der ydes tillæg i form af kvalifikationstillæg, genetillæg, aften/nattillæg, weekendtillæg m.v., skal arbejdsgiveren oplyse den gennemsnitlige månedsløn for en medarbejder, der er ansat på ordinære vilkår i samme stilling.

Hvis den fleksjobansatte er ansat i et job, som arbejdsgiveren ikke normalt udbyder som fuldtidsarbejde, men som er oprettet med henblik på, at den fleksjobansatte f.eks. kan arbejde i 5 timer om ugen med nedsat intensitet, skal arbejdsgiveren angive den fulde timeløn for arbejde med fuld intensitet og derefter gange med 160,333 timer for at udregne den fulde månedsløn.

Hvis den fleksjobansattes løn stiger i løbet af ansættelsen, hæves lønloftet for fleksløntilskud og løn, således at loftet udgør lønnen ved ansættelse på fuld tid inkl. lønstigningen. Det samme gælder, hvis den fleksjobansatte får tillæg som f.eks. anciennitetstillæg og funktionstillæg eller overarbejdsbetaling. Den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet (løn og fleksløntilskud)

kan således sammenlagt højst udgøre det beløb, som en ansat på ordinære vilkår ville modtage i løn inkl. evt. tillæg m.v. Det vil altid være arbejdsgiveren, som skal oplyse om lønloftet, herunder om ændringer som følge af eventuelle lønstigninger og udbetaling af ferietillæg.

Kommunerne har efter de gældende regler ikke hjemmel til at foretage beregninger af lønloftet, da det er arbejdsgiverens oplysninger om lønnen, der skal lægges til grund. Kommunerne skal dog sikre, at udbetaling af fleksløntilskud sker på et korrekt grundlag, og at alle nødvendige oplysninger for at kunne beregne fleksløntilskuddet m.v. indgår i sagen. Kommunen skal derfor sikre, at arbejdsgiveren giver oplysninger om, hvad lønloftet udgør.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det forhold, at kommunerne ikke kan foretage beregning af lønloftet, da det er arbejdsgiverens oplysninger om lønnen, der skal lægges til grund, indebærer, at kommunerne i nogle tilfælde kan have svært ved at sikre, at løn og fleksløntilskud tilsammen ikke overstiger fuldtidslønnen i samme stilling på ordinære vilkår. Dette gælder særligt, når den fleksjobansatte ansættes i et job, som arbejdsgiveren ikke normalt udbyder som fuldtidsarbejde, eller når der efterfølgende sker ændringer i løn, tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v., siden aftalen om fleksjobansættelsen er indgået.

Det foreslås, at det præciseres i loven, at det er arbejdsgiveren, der vil skulle oplyse om den løn, der vil blive udbetalt for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling inkl. tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v.

Det foreslås videre, at kommunerne vil få adgang til at beregne lønloftet på baggrund af oplysninger fra arbejdsgiveren om løn, tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v., når arbejdsgiveren ikke har indberettet oplysninger om den samlede fulde månedsløn. Forslaget vil give kommunerne mulighed for at beregne lønloftet på baggrund af de oplysninger, som arbejdsgiveren har indberettet, f.eks. oplysninger om timeløn, det procentvise pensionsbidrag m.v., når oplysningerne ikke udgør den samlede fulde månedsløn. Det foreslås videre, at den gældende bemyndigelsesbestemmelse udvides, således at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om, hvad der vil indgå i lønloftet og hvordan kommunerne vil skulle beregne lønloftet.

De elementer, der vil skulle indgå i lønloftet og beregningen heraf vil svare til det, der i dag fremgår af vejledning om fleksløntilskud m.v. for så vidt

angår fastsættelse af lønloftet, som er beskrevet i afsnit 3.2.1. om gældende ret.

Den foreslåede ordning vil gøre det administrativt lettere for arbejdsgiverne og kommunerne at fastsætte lønloftet, særligt i forhold til jobs, som normalt ikke tilbydes til fuldtidsansatte. Desuden vil den foreslåede ordning sikre en lettere og korrekt forvaltning for kommunerne. Kommunerne vil ikke skulle bruge ressourcer på at få arbejdsgiveren til at oplyse om den samlede fulde månedsløn, når kommunerne på baggrund af andre oplysninger givet af arbejdsgiveren, vil kunne beregne lønloftet. Desuden vil kommunerne ikke skulle efterregulere fleksløntilskuddet, da der fra første udbetalingsmåned, vil kunne udbetales et korrekt fleksløntilskud.

2.4. Beregning af fleksløntilskud om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og ferie med ledighedsydelse

2.4.1. Gældende ret

2.4.1.1. Beregning af fleksløntilskud ved hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v.

Arbejdsgiveren skal betale løn for det arbejde, en person i fleksjob udfører, således at personen i fleksjob får løn for den arbejdsindsats, personen reelt yder. Den fleksjobansatte kompenseres for den nedsatte arbejdsevne med et fleksløntilskud, som kommunen udbetaler. Den fleksjobansattes indtægt i fleksjobbet består således af løn fra arbejdsgiveren suppleret med et tilskud fra kommunen.

Udbetaling af fleksløntilskud fra kommunen forudsætter, at der er en lønudbetaling fra arbejdsgiveren. Fleksløntilskuddet skal supplere den løn, der på grund af den fleksjobansattes nedsatte arbejdsevne er mindre end lønnen for fuldtidsarbejde.

Ankestyrelsen har i principmeddelelsen 12-21 fastslået, at ved beregningen af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste skal der tages udgangspunkt i vedkommendes seneste lønindtægt i fleksjobbet inden overgangen til hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Et eventuelt fleksløntilskud indgår derfor ikke i beregningen af den tabte arbejdsfortjeneste.

Ankestyrelsen har endvidere i principmeddelelsen 6-23 truffet afgørelse om, at hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter serviceloven ikke er en lønindtægt efter reglerne om fleksløntilskud, hvorfor kommunerne ikke kan udbetale fleksløntilskud som supplement til hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Den tabte arbejdsfortjeneste skal endvidere ikke indgå i

beregningen af fleksløntilskuddet. Baggrunden for afgørelsen er, at hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste er en ydelse, der udbetales efter serviceloven, og dermed ikke løn, der udbetales af en arbejdsgiver i et ansættelsesforhold.

Dette indebærer, at der ikke kan udbetales fleksløntilskud, hvis der udbetales hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter §§ 42 og 43 i serviceloven for alle den fleksjobansattes arbejdstimer. Fra den 1. januar 2024 overgår hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste til § 87 i barnets lov.

Det samme vil gøre sig gældende for det vederlag, som udbetales ved pasning af døende nærtstående, jf. §§ 119 og 120 i loven.

2.4.1.2. Beregning af fleksløntilskud ved ferie med ledighedsydelse

Personer, der er ansat i fleksjob, optjener ret til ferie efter ferielovens regler. Der optjenes således 2,08 feriedage pr måned.

Hvis en person inden ansættelsen i fleksjob, har modtaget ledighedsydelse, optjener personen ligeledes ret til ferie med ledighedsydelse for 2,08 dag pr. måned med ledighedsydelse.

Dette følger af § 74 e, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 22. juni 2023, at personer, der er ansat i fleksjob, har ret til ledighedsydelse under ferie. En person, der i hele ferieåret fra den 1. september til den 31. august, har modtaget ledighedsydelse, optjener ret til 25 dages ferie med ledighedsydelse, jf. lovens § 74 e, stk. 3, 1. og 3. pkt.

Hvis personen har optjent ret til ferie med ledighedsydelse, lovens jf. § 74 e, stk. 1, kan personen afholde ferie med løn eller feriegodtgørelse og ferie med ledighedsydelse for det antal dage, som der er optjent ret til. Den fleksjobansatte kan dog højst holde 25 dages ferie med løn under ferie eller feriegodtgørelse eller ledighedsydelse, jf. lovens jf. § 74 e, stk. 5.

Den fleksjobansatte kan ikke modtage fleksløntilskud for de samme feriedage, som der udbetales ledighedsydelse for, jf. § 10, stk. 2, 1. og 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 250 af 24. februar 2022 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Det betyder, at fleksløntilskuddet alene kan udbetales for de feriedage, hvor der enten modtages løn eller feriegodtgørelse under ferie. Der skal således ske en forholdsmæssig reduktion af fleksløntilskuddet med det antal dage, som der udbetales ledighedsydelse for.

Når der både holdes ferie med løn eller feriegodtgørelse og ferie med ledighedsydelse, skal der foretages et forholdsmæssigt fradrag i fleksløntilskuddet for de dage, hvor der udbetales ledighedsydelse.

Da fleksløntilskuddet den følgende måned beregnes på baggrund af en lavere lønindtægt på grund af ferieafholdelse, skal der efterfølgende ske efterregulering af fleksløntilskuddet på baggrund af den reelle lønindtægt i måneden efter ferieafholdelsen. Hvis det er muligt, skal efterreguleringen ske fuldt ud i den følgende måneds fleksløntilskud eller ledighedsydelse. Er dette ikke muligt, sker fradraget i de følgende måneders fleksløntilskud eller ledighedsydelse.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4.2.1. Beregning af fleksløntilskud ved hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v.

I dag er der ikke regler for, hvordan erstatning for hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter §§ 42 og 43 i serviceloven skal behandles i forhold til udbetaling af fleksløntilskud. På baggrund af Ankestyrelsens principmeddelelse 6-23 om, at hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste ikke er en lønindtægt, er der derfor behov for at fastsætte nærmere regler om, hvordan hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag efter serviceloven, og hvordan hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter barnets lov, nr. 721 af 13. juni 2023, som træder i kraft den 1. januar 2024, skal indgå i beregningen af fleksløntilskud.

Det foreslås derfor, at Beskæftigelsesministeren vil få bemyndigelse til at fastsætte regler om, at hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag efter henholdsvis serviceloven og barnets lov vil skulle indgå i beregningen om fleksløntilskud på samme måde som lønindtægt.

Derved vil personer, der modtager hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag efter serviceloven og barnets lov, kunne få udbetalt fleksløntilskud som supplement til den tabte arbejdsfortjeneste eller plejevederlaget på samme måde som ved lønindtægter.

2.4.2.2. Beregning af fleksløntilskud ved ferie med ledighedsydelse

Der er endvidere behov for at forenkle beregningen af fleksløntilskud, når der udbetales ledighedsydelse under ferie for en ansat i fleksjob. Baggrun-

den for dette er, at for perioder med ferie, hvor der udbetales ledighedsydelse, sker fradraget for dage med ledighedsydelse i den måned, hvor ledighedsydelsen udbetales, mens fradraget for ferie med løn, feriegodtgørelse eller løn sker med udgangspunkt i indtægten for den forudgående måned. Det medfører, at kommunen skal foretage en efterregulering af fleksløntilskuddet i de efterfølgende måneder, da lønindtægten m.v. vil være lavere i måneden efter ferie med ledighedsydelse på grund af den forskudte beregning.

Det foreslås derfor, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 139, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats udvides, således at beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte regler om, hvordan andre indtægter, ud over løn, herunder ledighedsydelse under ferie vil skulle indgå i beregningen af fleksløntilskuddet.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler, der vil medføre, at udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag efter serviceloven og barnets lov, vil indgå i beregningen af fleksløntilskud på samme måde som lønindtægt fra et fleksjob, anden lønindtægt og indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse. Ændringen vil betyde, at der kan ske udbetaling med fradrag i fleksløntilskud, når der samtidig sker udbetaling af henholdsvis hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag.

Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler, der vil betyde, at fradrag for ledighedsydelse under ferie til en ansat i fleksjob sker i måneden efter, at ledighedsydelsen er udbetalt i lighed med, hvad der gælder i forhold til løn m.v.

Beregning af fleksløntilskud ved udbetaling af ledighedsydelse under ferie vil således blive foretaget på samme måde som ved udbetaling af feriegodtgørelse udbetalt af arbejdsgiveren, feriegodtgørelse indbetalt til Feriekonto, en feriekasse m.v., sygedagpenge og ressourceforløbsydelse og barselsdagpenge.

For så vidt angår udbetaling af ledighedsydelse under ferie til en ansat i fleksjob vil kommunerne ikke længere i samme omfang som i dag skulle foretage efterregulering af fleksløntilskud i op til 2 måneder efter, at ferie med ledighedsydelse er afholdt. Dette vil medføre både en mindre administrativ lettelse for kommunerne, og at det bliver lettere for den fleksjobansatte at overskue sin økonomi.

2.5. Mulighed for i særlige tilfælde at bevare pensionstillæg ved bopæl i EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien

2.5.1. Gældende ret

2.5.1.1. Førtidspension og folkepension

Ret til førtidspension efter regler gældende fra 2003 (ny ordning) reguleres i lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 25. april 2022, som senest ændret ved § 12 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

Førtidspension kan som udgangspunkt kun tilkendes personer i alderen fra 40 år til folkepensionsalderen, jf. lovens § 16, stk. 1. Personer i alderen fra 18 til 39 år kan dog tilkendes førtidspension, hvis det er dokumenteret, eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i relevante jobafklaringsforløb, ressourceforløb eller aktiverings-, revaliderings-, behandlingsmæssige eller andre foranstaltninger, jf. lovens § 16, stk. 2. Det er i begge tilfælde en betingelse for at få tilkendt førtidspension, at personens arbejdsevne er varigt nedsat, og at nedsættelsen er af et sådant omfang, at den pågældende uanset mulighederne for støtte efter den sociale eller anden lovgivning, herunder beskæftigelse i fleksjob, ikke vil være i stand til at blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde, jf. bestemmelsens stk. 3.

Ved indførelsen af den nye ordning i 2003 udgjorde førtidspensionsydelsen én samlet skattepligtig ydelse, som skulle dække forsørgelsen. Den samlede førtidspensionsydelse kunne medtages til udlandet, når betingelserne for at medtage pensionen til udlandet i øvrigt var opfyldt. Ved lov nr. 1380 af 23. december 2012 om reform af førtidspension og fleksjob, herunder indførelse af ressourceforløb, rehabiliteringsteam, fleksløn tilskud m.v. blev førtidspensionsydelsen opdelt, således at ydelsen fortsat som udgangspunkt udgør én samlet ydelse, men hvor en del af ydelsen består af et pensionstillæg, som ikke kan medbringes ved bopæl i udlandet. Lovændringen blev indført ved en ændring af § 3 i lov om social pension. Det fremgår således bl.a. af § 3, stk. 5, 1. pkt., i lov om social pension, at retten til at modtage pension i udlandet bl.a. omfatter førtidspension, bortset fra førtidspensionens pensionstillæg. Ændringen omfatter alle, der tager bopæl i udlandet den 1. januar 2013 eller senere.

Førtidspension efter ny ordning betragtes efter 2013 efter praksis altid som én samlet pensionsbestanddel. Det betyder også, at hvis en pensionist flytter til et land, hvor der ikke er ret til fuld førtidspension, det vil sige førtidspensionens pensionstillæg, vil en sådan ændring blive betragtet som en

ændring i de personlige forhold, som indebærer at Udbetaling Danmark vil foretage en ny beregning af pension.

Ret til førtidspension efter reglerne gældende fra før 2003 (gammel ordning) reguleres i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 25. april 2022, som senest ændret ved § 11 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, samt bekendtgørelser udstedt med hjemmel heri.

Der tilkendes ikke længere førtidspension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., da alle nye tilkendelser af førtidspension siden 2003 tilkendes efter lov om social pension.

Førtidspension efter lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. består af grundbeløb og pensionstillæg. Herudover består de forskellige førtidspensionstyper af et eller flere tillæg.

Der findes følgende førtidspensionstyper:

- Almindelig førtidspension, der består af grundbeløb, invaliditetsbeløb, ekstra tillægsydelse og pensionstillæg.
- Forhøjet almindelig førtidspension, der består af grundbeløb, førtidsbeløb, ekstra tillægsydelse og pensionstillæg.
- Mellemste førtidspension, der består af grundbeløb, invaliditetsbeløb og pensionstillæg.
- Højeste førtidspension, der består af grundbeløb, invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb, pensionstillæg.

2.5.1.2. Grundlæggende betingelser for åbning af ret til og eksport af pension

Ret til social pension er som udgangspunkt betinget af mindst tre års fast bopæl her i riget mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen, jf. § 4 i lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. Det vil sige, at åbning af retten til social pension optjenes på grundlag af bopæl i her i riget.

I medfør af forordning 883/04 er Danmark forpligtet til at iagttage bl.a. forordningens sammenlægningsprincip, hvilket indebærer, at personer omfattet af forordningen har ret til at medregne perioder fra andre EU-/EØS-

lande og Schweiz til optjeningsperioder for at åbne ret til pension. Forordning 883/04 gælder også for visse persongrupper i forhold til Storbritannien, jf. afsnit 2.5.1.3.

Der kan dog ses bort fra optjeningsperioder, der sammenlagt er på under 12 måneder, jf. artikel 57 i forordning 883/04 samt § 7 a i lov om social pension.

Det følger af § 3, stk. 1, i lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at retten til pension som udgangspunkt er betinget af, at modtageren har fast bopæl i Danmark eller hyre på dansk skib.

Personer med dansk indfødsret, som tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension, bevarer dog retten til pension, hvis de efter det fyldte 15. år har haft fast bopæl i Danmark i mindst 10 år eller i mindst 1/4 af tiden fra det fyldte 15. år til det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes, jf. hhv. § 3, stk. 3, og § 3, stk. 2. Bopælskravet skal være opfyldt umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes.

Det følger endvidere af § 3, stk. 5, i lov om social pension, at retten til at modtage pension i udlandet bl.a. omfatter folkepensionens grundbeløb og førtidspension, bortset fra førtidspensionens pensionstillæg.

Det følger endvidere af § 3, stk. 4, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at retten til at modtage pension i udlandet omfatter pensionens grundbeløb, invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb, førtidsbeløb, ekstra tillægssydelse, tillæg efter §§ 16 (bistandstillæg) og 17 (varmetillæg) og invaliditetsydelse.

Det følger af lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., § 3, stk. 4, at retten til at modtage pension i udlandet omfatter pensionens grundbeløb, invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb, førtidsbeløb, ekstra tillægssydelse, tillæg efter §§ 16, 17 og 60 og invaliditetsydelse. Pensionstillæg kan alene medtages til et EU-/EØS-land, Schweiz eller til dels, jf. nærmere neden for afsnit 2.5.1.3. Storbritannien.

Ret til folkepension reguleres i lov om social pension. Folkepension er en social forsørgelsesydelse til personer i folkepensionsalderen, der består af et grundbeløb og et pensionstillæg. Der kan endvidere ydes supplerende pensionsydelse (ældrecheck). Folkepensionister har herudover mulighed for at søge om forskellige tillæg. Folkepensionister har ret til at få udbetalt dansk pension inden for EU-/EØS, Schweiz eller Storbritannien.

Retten til at modtage pension efter hhv. § 3, stk. 1-5, i lov om social pension og § 3, stk. 1-4 i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. skal fortolkes i overensstemmelse med forordning 883/04, jf. afsnit 2.5.1.3 nedenfor.

2.5.1.3. Forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger

Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (herefter forordning 883/04) indeholder regler, der koordinerer EU-medlemsstaternes lovgivning om social sikring for personer, der udnytter retten til fri bevægelighed inden for EU. Reglerne skal sikre, at disse personer ikke mister optjente rettigheder til social sikring og samtidig forhindre, at der optjenes ret til social sikring i flere medlemsstater samtidig. Som følge af EU's aftale med EØS-lande samt EU's aftale med Schweiz, gælder forordningen også i disse lande. Ifølge EU's udtrædelsesaftale med Storbritannien gælder forordningen endvidere for borgere og deres familiemedlemmer, der har udnyttet den fri bevægelighed i EU senest den 31. december 2020, så længe de opfylder betingelserne for at være omfattet af aftalen. For borgere, der bevæger sig mellem EU og Storbritannien efter den 31. december 2020, gælder Handels- og Samarbejdsaftalen mellem EU og Storbritannien.

Forordningen koordinerer bl.a. sociale sikringsydelser i form af ydelser ved alderdom (pension), jf. forordningens artikel 3, stk. 1.

Forordningernes regler om social sikring hviler bl.a. på ligebehandlingsprincippet, sammenlægningsprincippet og eksportabilitetsprincippet.

Ligebehandlingsprincippet sikrer, at statsborgere i en medlemsstat i relation til sociale sikringsydelser ligestilles med statsborgere i den medlemsstat, i hvilken de er bosat eller beskæftiget. Omvendt er de også forpligtede til at bidrage til de ordninger, de er dækket af. Forordningen medfører derfor, at et eventuelt krav om statsborgerskab i de nationale sikringslovgivninger ikke kan gøres gældende over for de personer, som er omfattet af forordningen. Ligebehandlingsprincippet indebærer således et forbud mod både direkte og indirekte diskrimination, f.eks. ved at opstille tildelingskriterier, som uanset at disse formelt fremstår som neutrale, reelt gør det lettere for statens egne statsborgere at opfylde dem end for andre EU-/EØS-borgere og borgere fra Schweiz og – for så vidt de er omfattet af udtrædelsesaftalen – Storbritannien.

Sammenlægningsprincippet sikrer, at personer ikke mister rettigheder under erhvervelse, fordi de flytter til en anden medlemsstat eller får arbejde i en anden medlemsstat.

Sammenlægningsprincippet anvendes både ved åbning af ret til ydelser og ved beregning af ydelser. Sammenlægning for at erhverve ret til en ydelse betyder, at hvis et lands lovgivning indeholder bestemmelser om, at en person skal have været f.eks. forsikret eller beskæftiget en vis tid, inden den pågældende kan opnå ret til ydelser, skal der ved afgørelsen af, om sådanne betingelser er opfyldt, tages hensyn til, at personen har været forsikret eller beskæftiget m.v. i en anden medlemsstat. Forsikrings-, beskæftigelses- og bopælsperioder (kvalifikationsperiode), der er gennemført under en anden medlemsstats lovgivning, skal med andre ord tages i betragtning, som om de var gennemført i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Eksportabilitetsprincippet indebærer, at sociale sikringsydelser kan udbetales overalt inden for EU/EØS, Schweiz og Storbritannien. Eksportabilitetsprincippet beskytter dermed erhvervede rettigheder og sikrer mod indtægtstab som følge af flytning til eller ophold i en anden medlemsstat end den, hvorfra ydelserne udredes. Det har f.eks. relevans for pensionister, der flytter til en anden medlemsstat, men som dermed fortsat kan få udbetalt deres optjente pension.

Med vedtagelsen af forordning 883/04 blev persongruppen, der var omfattet af den tidligere forordning 1408/71, udvidet til også at omfatte ikke-erhvervsaktive personer. Ifølge betragtning nr. 42 til forordningen fremgår det, at der under hensyntagen til den danske bopælsbaserede pensionsordning er indsat en særlig optegnelse i bilag XI vedrørende ikke-erhvervsaktive personers adgang til dansk social pension samt eksport af dansk social pension efter en bopælsperiode på 10 år i Danmark. Bilag XI indeholder en beskrivelse af særlige bestemmelser for anvendelse af det enkelte medlemslands lovgivning, som har betydning for bl.a. tilkendelse af ydelser i det enkelte land ved anvendelsen af forordningen.

I bilag XI, stk. 2, litra a) fremgår det, at uanset sammenlægningsprincippet i artikel 6 kan ikke-erhvervsaktive personer ikke sammenlægge optjeningsperioder tilbagelagt i andre stater med henblik på at opfylde bopælskravet på tre år i den danske pensionslov. Det fremgår endvidere af 2. pkt., at eksportabilitetsprincippet i artikel 7 ikke finder anvendelse for dansk social

pension, som ikke-erhvervsaktive personer har erhvervet ret til. Disse personer kan herefter alene eksportere efter pensionslovens gældende regler, dvs. efter 10 års bopæl i Danmark, jf. lovens § 3, stk. 3. Der henvises i øvrigt til ligebehandlingsprincippet i artikel 4.

Ikke-erhvervsaktive personer er personer, der ikke har haft erhvervsmæssig beskæftigelse i en eller flere medlemsstater. Det betyder, at personen ikke falder ind under kategorierne som lønnet beskæftigelse, selvstændig virksomhed, arbejdsløs eller værnepligtig og er omfattet af dansk lovgivning.

Af bilag XI, stk. 2, litra b) fremgår det, at begrænsning i pkt. 2, litra a) ikke finder anvendelse for familiemedlemmer til personer, der er eller har været erhvervsaktive i Danmark eller for studerende i Danmark og deres familiemedlemmer. Disse personer har således ret til sammenlægning og eksport efter forordningens bestemmelser, selvom de er ikke-erhvervsaktive. Som følge heraf skal der ved ”familiemedlemmer” forstås ægtefællen, mindreårige børn samt myndige børn med krav på forsørgelse, jf. artikel 1, litra i, pkt. 2.

2.5.1.4. Reglerne om social sikring i Handels- og Samarbejdsaftalen mellem EU og Storbritannien

Handels- og samarbejdsaftalens regler om koordination af social sikring finder anvendelse på borgere, der bevæger sig mellem Danmark og Storbritannien fra og med 1. januar 2021. Aftalen giver ikke ret til fri bevægelighed generelt, men hvis f.eks. en borger, der bor og arbejder i Storbritannien, får arbejdstilladelse i Danmark, finder aftalens protokol om social sikring anvendelse. Protokollen kopierer i høj grad forordning 883/2004, og den indeholder også et bilag, der modsvarer bilag XI til forordning 884/2004, og hvor Danmark har en tilsvarende undtagelse.

Protokollen om social sikring modsvarer ikke fuldt ud forordning 883/2004. I denne sammenhæng er den væsentligste modifikation, at der ikke efter protokollen er ret til eksport af ydelser ved invaliditet. Det betyder, at førtidspension kun skal eksporteres til Storbritannien i det omfang, de nationale regler giver ret til eksport til tredjelande. Der henvises til afsnit 2.5.1.3. ovenfor. En borger omfattet af protokollens anvendelsesområde skal i den forbindelse sidestilles med en dansk statsborger.

2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Undtagelsen for Danmark i bilag XI til forordning 883/04 betyder, at personer, der aldrig har været erhvervsaktive, alene kan eksportere pension i medfør af de nationale regler, dvs. bl.a. efter mindst 10 års bopæl i Danmark. Da retten til eksport efter nationale regler ikke omfatter folkepensionens pensionstillæg og førtidspensionstillæg, kan disse tillæg ikke eksporteres inden for EU af ikke-erhvervsaktive personer.

Beskæftigelsesministeriet finder, at det i særlige tilfælde kan forekomme urimeligt, at pensionstillæg ikke kan bevares for pensionister, som aldrig har været erhvervsaktive og der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien. Det gælder navnlig de personer, som på grund af et medfødt eller tidligt opstået handicap aldrig har fået muligheden for at få foden indenfor på arbejdsmarkedet.

I lyset af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, finder Beskæftigelsesministeriet endvidere det mest hensigtsmæssigt, at personer, der på grund af et medfødt eller tidligt opstået handicap aldrig har haft beskæftigelse, får mulighed for at medtage deres pensionstillæg på lige fod med andre borgere.

Det foreslås på den baggrund at ændre reglerne ved at indføre mulighed for, at Udbetaling Danmark efter ansøgning, når særlige omstændigheder taler for det, på baggrund af en konkret og individuel vurdering vil kunne tillade, at retten til folkepensionens pensionstillæg og førtidspensionens pensionstillæg vil kunne bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.

Undtagelsen skal fortolkes snævert og vil navnlig være relevant for de borgere, der falder under undtagelserne i bilag XI, stk. 2, litra a) til forordning 883/04, og hvor den manglende erhvervsaktivitet må tilskrives et medfødt eller tidligt opstået handicap. Personen vil dermed skulle være lægeligt diagnosticeret med en langvarig fysisk, psykisk, sensorisk eller intellektuel funktionsnedsættelse og som følge deraf ikke være i stand til eller have udsigt til at kunne påtage sig ordinær beskæftigelse. Som udgangspunkt vil handicappet skulle være medfødt eller opstået inden det fyldte 18. år. Udbetaling Danmark vil dog på baggrund af en konkret vurdering kunne give personen ret til at modtage eller medtage pensionstillægget i tilfælde, hvor handicappet er opstået umiddelbart efter det fyldte 18. år.

Det forhold, at en borger af eget valg eller af anden årsag, f.eks. manglende uddannelse eller høj arbejdsløshed, aldrig har påtaget sig et arbejde, vil således som altovervejende udgangspunkt ikke i sig selv kunne føre til, at retten til tillæg bevares for disse personer.

Det beror på en konkret og individuel vurdering af hver enkelt sag, hvorvidt der vil kunne dispenseres for undtagelsen i bilag XI til forordning 883/04. I vurderingen vil Udbetaling Danmark blandt andet kunne lægge vægt på, om personen har et medfødt eller tidligt opstået handicap, der vil medføre, at personen ikke vil have haft mulighed for at påtage sig et arbejde.

Afgørelsen vil bero på en konkret og individuel vurdering, hvorfor angivelsen af kriterier ikke er udtømmende. Såfremt der foreligger andre ganske særlige omstændigheder, vil Udbetaling Danmark kunne træffe afgørelse om, at pensionstillæg vil kunne bevares ved flytning inden for EU-/EØS, Schweiz og Storbritannien.

Oplysninger, der efter omstændighederne kunne være egnede til at dokumentere, at personen har et medfødt eller tidligt opstået handicap, der vil medføre, at personen ikke har haft mulighed for at påtage sig et arbejde, vil f.eks. kunne være oplysninger og dokumentationsgrundlag fra personens førtidspensionssag, herunder helbreds- og arbejdsevnevurdering, lægeattester, lægeerklæringer, vurdering fra en lægefaglig konsulent og lignende.

Muligheden for at dispensere vil alene omfatte tilfælde, hvor personen vil flytte fra Danmark efter at være tillagt pensionen for at tage bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien, samt hvor ansøgningen om pension vil blive indgivet fra et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien. Muligheden for dispensation vil derudover omfatte tilfælde, hvor personer, der modtager folkepension eller førtidspension, ved ikrafttrædelse af denne lov allerede har bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.

Der vil tidligst kunne ansøges om at modtage pensionstillæg fra et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien fra og med den [1. januar 2024] til Udbetaling Danmark. Pensionstillægget vil herefter ligeledes tidligst kunne blive udbetalt med virkning fra den [1. januar 2024]. Såfremt en person ansøger Udbetaling Danmark om pensionstillæg senest den [30. juni 2024], vil pensionstillægget kunne blive udbetalt med tilbagevirkende kraft til den [1. januar 2024], hvis personen i øvrigt vil opfylde betingelserne herom.

Såfremt en person ansøger Udbetaling Danmark om pensionstillæg den [1. juli 2024] eller senere, vil pensionstillægget kunne blive udbetalt med virkning fra den 1. i måneden efter, at Udbetaling Danmark vil have truffet afgørelse i sagen.

Tilfælde, hvor personen tager bopæl i et tredjeland, vil falde uden for dispensationsmulighedens anvendelsesområde.

Såfremt en person flytter fra ét EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien til et andet efter at have fået tillagt pensionstillægget, vil personen bevare retten til at modtage tillægget og vil ikke skulle ansøge om pensionstillægget på ny. Hvis personen derimod flytter til et tredje land, hvorved retten til tillægget mistes, vil personen ved en tilbageflytning til EU-/EØS, Schweiz eller Storbritannien skulle ansøge om at modtage tillægget på ny.

Førtidspensionister, der efter ansøgning har fået ret til at bevare eller modtage pensionstillægget i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien og som overgår til folkepension, vil kunne beholde pensionstillægget og vil ikke skulle ansøge herom på ny.

2.6. Ændring af reglerne om mellemkommunal refusion, når en person har haft ophold i to eller flere kommuner efter § 9 c, stk. 2-6, i forbindelse med tilkendelse af førtidspension

2.6.1. Gældende ret

Reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1109 af 24. august 2023 og ændringerne, som træder i kraft den 1. januar 2024, jf. lov nr. 754 af 13. juni 2023 om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om social service og forskellige andre love, om mellemkommunal refusion har bl.a. til formål at sikre, at en kommune ikke kan påføre en ny handlekommune udgifter f.eks. i forbindelse med, at en oprindelig handlekommune medvirker til, at en borger med et handicap får ophold på en institution/bosted i en anden kommune. Derfor har Folketinget vedtaget den såkaldte ”institutionsregel”, som pålægger en handlekommune, der medvirker til, at en borger får ophold på en institution m.v. i en ny handlekommune, at afholde udgifter, som den nye handlekommune måtte have. Det gælder både i forhold til forsørgelsesydelse og i forhold til udgifter i forbindelse med opholdet. Derved sikres det, at kommuner med mange døgninstitutioner m.v. ikke pålægges en relativ større økonomisk byrde end andre kommuner, jf. lovens § 9 c, stk. 2. Det samme gælder for boformer m.v., der er nævnt i lovens § 9 c, stk. 3-6.

Lovens § 9 c regulerer endvidere mellemkommunal refusion i forhold til ydelser på bl.a. beskæftigelsesområdet, herunder udgifter til førtids- og seniorpension. Efter lovens § 9 c, stk. 8, pålægges kommuner at afholde udgifter til førtids- og seniorpension i seks år efter, at en borger er flyttet til en anden kommune - den såkaldte "6-års-regel". For førtidspension, der er tilkendt før den 2. februar 2015, tæller de seks år fra tidspunktet for tilkendelsen af pensionen.

For øvrige forsørgelsesydelser gælder, at det som udgangspunkt altid er handlekommunen, som afholder udgiften til forsørgelsesydelsen, medmindre der er ret til refusion efter institutionsreglen.

Efter den gældende § 9, stk. 1, i loven påhviler pligten til at yde hjælp til en borger og afholde udgifterne hertil handlekommunen, jf. dog lovens §§ 9 b og 9 c. Handlekommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog lovens § 9, stk. 2-12 og § 9 a.

Det fremgår af lovens § 9, stk. 3, at en kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter lov om social service og efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., når denne kommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at borgeren i en anden kommune har fået ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen eller
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4.

Efter den gældende § 9, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område vedbliver en kommune at være handlekommune efter stk. 3, så længe borgeren har ophold i det pågældende botilbud, et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af stk. 5, og herefter indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter stk. 1.

Det fremgår af lovens § 9, stk. 5, at en kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter lov om social service, når borgeren har fået ophold i en anden kommune i

- 1) en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission,

- 2) et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller
- 3) Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

Efter lovens § 9, stk. 6, vedbliver en kommune at være handlekommune efter stk. 5, så længe borgeren har ophold i det pågældende tilbud, et andet tilbud omfattet af stk. 5 eller et botilbud omfattet af stk. 3, og herefter indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter stk. 1.

Efter de gældende regler om mellemkommunal refusion i lovens § 9 c, stk. 1, har en handlekommune ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lovebekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne af den tidligere handlekommune efter stk. 2-6.

Efter § 9 c, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har handlekommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i bestemmelsens stk. 1, når den tidligere handlekommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen,
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4,
- 6) anbringelsessteder for børn og unge efter § 66 i lov om social service eller
- 7) døgnophold efter § 76 a i lov om social service.

Efter § 9 c, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har handlekommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i bestemmelsens stk. 1, når en person har fået ophold i en anden handlekommune i

- 1) en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission,
- 2) et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller
- 3) Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

Efter § 9 c, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har handlekommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service fra den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, når der iværksættes foranstaltninger for den unge efter § 76, stk. 3, i lov om social service. Når den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelsen, selv har ret til refusion efter § 9, stk. 6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område ydes refusionen dog af den kommune, der var refusionspligtig efter stk. 6. Bliver en ung, for hvem der er iværksat foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i lov om social service, visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, ydes refusion efter § 9, stk. 6, 1. pkt. i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område dog af denne kommune.

Efter § 9 c, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har handlekommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i bestemmelsens stk. 1, og efter lov om social service, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden handlekommune efter 1) § 108, stk. 2, og § 192 i lov om social service, dog undtaget udgifter omfattet af § 96 b, stk. 2, i lov om social service,
2) § 58 a i lov om almene boliger m.v. eller
3) lov om friplejeboliger.

Efter § 9 c, stk. 6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område har handlekommunen ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i bestemmelsens stk. 1, og efter lov om social service, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i § 9 c, stk. 2 og 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller der iværksættes foranstaltninger som nævnt i bestemmelsens stk. 4, og den tidligere handlekommune var bekendt med de forhold, der begrundet tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. En handlekommune har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 66 i lov om social service, som følge af en tidligere handlekommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Efter § 9 c, stk. 8, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område refunderes handlekommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling

Danmark og arbejdsløshedskasserne, af den kommune, der var pensionistens handlekommune på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet sidstnævnte kommunen. Handlekommunens udgifter til seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne refunderes af den kommune, der var pensionistens handlekommune på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension. Refusion efter § 9 c, stk. 2, 3, 5 og 6, i lov om kommunernes finansiering udskyder retten til refusion efter lovens § 9 c, stk. 8, 1. og 2. pkt.

Hvis personen har haft ophold efter lovens § 9 c, stk. 2, 3, 5 eller 6, og det er den oprindelige handlekommune, der har tilkendt førtidspensionen, vil de seks år først løbe fra det tidspunkt, hvor personen er flyttet fra et opholdssted, der er omfattet af lovens § 9 c, stk. 2, 3, 5 eller 6, og ud i en almindelig bolig.

Bestemmelsen i lovens § 9 c, stk. 8, (tidligere § 9 c, stk. 5) blev indsat ved lov nr. 1168 af 19. december 2003 (lovforslag nr. 18 i Folketingsåret 2003/2004) og det fremgår af bemærkningerne til ændringsforslag ”til nr. 2”, at det er den kommune, der tilkender førtidspension, der også skal afholde udgifterne til førtidspensionen. Der blev samtidigt indsat en regel i den dagældende § 9 c, stk. 5, (nu stk. 8) i loven om, at retten til refusion udskydes, hvis der er konkurrerende refusionsforhold mellem samme to kommuner.

Det fremgår af bemærkningerne til § 9, Til nr. 1 i lovforslag nr. 18 i Folketingsåret 2003/2004 samt til bemærkningerne i ændringsforslaget til § 9, til nr. 2, at udskydelsen ikke finder anvendelse, hvis refusionsforholdet er mellem flere kommuner.

Bestemmelsen i § 9 c, stk. 8, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område blev ændret ved lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne (lovforslag nr. 4 i Folketingsamling 2014/2015). Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.2.3, at tidspunktet for, hvornår refusionsretten på op til seks år skal løbe fra, er ændret fra tilkendelsestidspunktet til fraflytningstidspunktet

for at modvirke, at kommuner, der tilkender førtidspension, tilskynder borgere med førtidspension til at flytte til en anden kommune. Dette skulle opnås ved at lade den kommune, der tilkender førtidspension, yde refusion i en længere periode.

Det fremgår af § 30, stk. 5, at § 37, nr. 1, i lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne finder anvendelse for førtidspension tilkendt den 2. februar 2015 eller senere. For førtidspension tilkendt før den 2. februar 2015 finder de indtil da gældende regler anvendelse. Det fremgik af § 9 c, stk. 7, i den dagældende lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 8. september 2015, at opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension, refunderedes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten blev tilkendt førtidspensionen. Refusion efter § 9 c, stk. 2, 4 og 5, i retssikkerhedsloven udskød retten til refusion efter 1. pkt. Det vil sige, at 6-års-reglen først får virkning fra det tidspunkt, hvor personen ikke længere er omfattet af reglerne i § 9 c, stk. 2, 4 og 5, og derefter vil opholdskommunen have ret til refusion i seks år fra det tidspunkt, hvor personen ikke længere er omfattet af reglerne i § 9 c, stk. 2, 4 og 5.

Af de gældende regler om refusion af førtidspension tilkendt før den 2. februar 2015 fremgår det, at opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten blev tilkendt førtidspensionen. Refusion efter de gældende regler i § 9 c, stk. 2, 3, 5 og 6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område udskyder retten til refusion efter lovens § 9 c, stk. 8, 1. pkt. Dette følger af lovens § 9 c, stk. 7, (nu stk. 8) i lovbekendtgørelse nr. 1052 af 8. september 2015, jf. § 30, stk. 5, hvor det fremgår, at § 37, nr. 1, i lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne finder anvendelse for førtidspension tilkendt den 2. februar 2015 eller senere. For førtidspension tilkendt før den 2. februar 2015 finder de indtil da gældende regler anvendelse.

Frem til Holstebro rets dom af 8. december 2016 - sag nr. BS 8B-318/2016 – var det Ankestyrelsens praksis, at så længe en person havde ophold efter § 9 c, stk. 2, 3, 5 eller 6, i lov om retssikkerhed og administration på det

sociale område skulle den kommune, som f.eks. havde anbragt personen på et opholdssted efter lovens § 9 c, stk. 2, refundere udgifterne til opholdet samt til førtidspension frem til det tidspunkt, hvor personen ikke længere var omfattet af lovens § 9 c, stk. 2, uanset hvor mange kommuner, personen havde opholdt sig i. Først herefter fandt lovens § 9 c, stk. 8, anvendelse for den kommune, der havde tilkendt førtidspensionen. Med dommen blev praksis, når der er tale om situationer, hvor der er flere end to kommuner involveret, ændret, så udskydelse ikke finder anvendelse, når der er flere involverede kommuner.

Reglerne om mellemkommunal refusion for førtids- og seniorpension blev ændret ved § 3, nr. 1 og 2, i lov nr. 2190 af 29. december 2020, da seniorpension ikke længere bliver tilkendt af kommunerne, men af Seniorpensionsenheden. Med ændringen blev det fastlagt, at det er den kommune, som var opholdskommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension, der refunderer den aktuelle opholdskommunes udgifter til seniorpension i op til seks år, hvis pensionisten flytter. Det blev samtidigt præciseret i § 9 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område at både førtidspension og seniorpension er omfattet af retten til mellemkommunal refusion, således at det for begge pensioner, der er tilkendt fra og med den 1. juli 2014 eller senere, er kommunen, som har tilkendt pensionen, som skal afholde udgifterne til pension ved flytning. Det betyder samtidig, at kommunen, der har tilkendt pensionen får ret til refusion fra den tidligere opholdskommune efter lovens § 9 c, stk. 2, 3, 5 eller 6, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Ankestyrelsen har i Nyhedsbrev om førtidspension af 28. januar 2021 orienteret om gældende ret på området. Det fremgår af nyhedsbrevet, at når 6-års-reglen har været anvendt, fordi førtidspensionisten er fraflyttet den kommune, der tilkendte pensionen, kan en opholdskommune ikke få refunderet udgifter til førtidspension efter andre refusionsregler, når de seks år er gået. Det samme vil gælde i det omfang, førtidspensionen er tilkendt før den 2. februar 2015, hvis der er gået seks år fra tilkendelsen af pensionen.

Det fremgår endvidere, at hverken den kommune, der tilkendte førtidspension, eller en tidligere opholdskommune vil have pligt til at refundere udgifterne til førtidspension, selvom betingelserne for ret til refusion er opfyldt efter institutionsreglen. Baggrunden herfor er, at 6-års-reglen er en særregel om refusion for udgifter til førtidspension, der træder i stedet for andre refusionsregler, når pensionisten flytter fra kommunen, som har tilkendt pensionen.

Eksempel

Kommune 1 medvirker til, at en borger får ophold i et botilbud i kommune 2. Kommune 2, der bliver borgerens handlekommune, tilkender førtidspension. Under opholdet i kommune 2 har kommune 2 ret til refusion fra kommune 1 vedrørende både ophold og pension. Borgeren flyttes videre til et tilsvarende botilbud i kommune 3. Kommune 3 bliver handlekommune.

Kommune 3 har ret til refusion fra kommune 1 for sine udgifter til opholdet efter reglerne om medvirken til ophold i botilbud i en anden kommune. Kommune 1 skal ikke refundere udgiften til førtidspension efter institutionsreglen, idet kommune 3 i stedet får ret til refusion for sine udgifter til førtidspension fra kommune 2 i seks år fra tidspunktet, hvor borgeren flyttede fra kommune 2 (fordi kommune 2 tilkendte førtidspension og 6-årsreglen dermed kommer i anvendelse).

Der er mellem kommune 2 og kommune 3 ikke konkurrerende refusionsforhold, og retten til refusion for udgifter til førtidspension udskydes derfor ikke. Efter de seks år er der ikke ret til refusion for udgifterne til førtidspension, hverken fra kommune 1 eller kommune 2, uanset om borgeren stadig har ophold i botilbud.

2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende regler betyder, at nogle kommuner, som har mange af de i retssikkerhedslovens § 9 c, stk. 2-6, nævnte boformer m.v., i visse tilfælde ikke kan få refunderet deres udgifter til førtids- eller seniorpension under hele personens ophold.

Det skyldes, at 6-års-reglen træder i stedet for andre refusionsregler, når pensionisten flytter fra kommunen, som har tilkendt pensionen.

KL har rettet henvendelse til Beskæftigelsesministeriet herom.

Ministeriet har på baggrund af KLs henvendelse overvejet retstilstanden på området. Ministeriet vurderer, at reglerne i retssikkerhedsloven om, at en ny handlekommune skal kunne få refunderet sine udgifter til førtidspension og seniorpension fra den kommune, som har medvirket til, at en person har fået ophold på en døgninstitution m.v. eller er flyttet f.eks. til et veteranhjem, også bør gælde, når en personen har fået ophold på en døgninstitution eller er flyttet til f.eks. et veteranhjem i en tredje handlekommune. Det samme

bør gælde, hvis en anden offentlig myndighed har medvirket til opholdet på en institution m.v. i en anden handlekommune.

Ministeriet vurderer endvidere, at 6-årsreglen bør regnes fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som har tilkendt pensionen, dvs. at retten til mellemkommunal refusion efter 6-årsreglen skal bortfalde, når et ophold har varet seks år eller mere efter fraflytningstidspunktet fra kommunen, som har tilkendt pensionen. Den nye handlekommune bør således kun kunne få refusion fra den tilkendende handlekommune for førtidspension eller seniorpension for den del af 6 års-perioden, der ikke er anvendt under f.eks. et ophold på en institution efter § 9 c, stk. 2.

Ministeriet vurderer således, at der for det første skal være ret til refusion for førtidspension og seniorpension fra en kommune, som har medvirket til, at en person har fået ophold på en døgninstitution m.v. eller er flyttet f.eks. til et veteranhjem, så længe personen opholder sig på døgninstitutionen eller veteranhjemmet m.v. Og for det andet skal der være ret til refusion i seks år fra det tidspunkt, hvor en førtidspensionist eller seniorpensionist er fraflyttet kommunen, som har tilkendt pensionen. Hvis betingelserne for begge dele er opfyldt, skal optællingen af de seks år ikke udskydes, selvom personen har ophold på f.eks. en døgninstitution; det afgørende for, hvornår de seks år er gået, skal også i denne situation være det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet tilkendelseskommunen.

Det foreslås derfor, at § 9 c, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område om, at handlekommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne af den tidligere handlekommune efter stk. 2-6 (institutionsreglen), altid vil skulle have forrang for bestemmelsen i lovens § 9 c, stk. 8, om, at handlekommunens udgifter til førtids- eller seniorpension vil skulle refunderes af den tilkendende handlekommune i seks år efter en flytning til en anden kommune (6-årsreglen). Det samme foreslås at skulle gælde for førtidspension, der er tilkendt før den 2. februar 2015.

Forslaget vil få betydning i forhold til sager, hvor der vil være tre eller flere handlekommuner involveret i forløbet. I sager, hvor der kun er to kommuner

involveret, er det allerede gældende efter § 9 c, stk. 8, i loven og vil fortsat skulle gælde efter ændringen af bestemmelsen.

Det foreslås endvidere, at refusionsforpligtelsen efter 6-årsreglen altid bortfalder seks år efter fraflytningstidspunktet fra den tilkendende kommune, også når pensionisten vil opholde sig et af de i lovens § 9 c, stk. 2-6, nævnte steder, og uanset om pensionisten vil have haft ophold i 2 eller flere kommuner.

Det foreslås derfor, at det kommer til at fremgå af § 9 c, stk. 8, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at 1. og 2. pkt. ikke vil finde anvendelse, så længe en pensionist er omfattet af bestemmelserne i lovens § 9 c, stk. 2-6, uanset om pensionisten vil opholde sig i en eller flere på hinanden efterfølgende handlekommuner. Hvis opholdet efter bestemmelsens stk. 2-6 varer mere end seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som har tilkendt førtidspensionen, vil retten til mellemkommunal refusion efter 1 og 2. pkt. bortfalde.

For førtidspension, der er tilkendt før den 2. februar 2015, vil forslaget til § 5, nr. 1, til § 9 c, stk. 8, 3. og 4. punktum finde tilsvarende anvendelse, dog således at 6-årsreglen vil bortfalde seks år efter, at kommunen har tilkendt førtidspension.

Det betyder, at handlekommunens udgifter til førtids- og seniorpension uanset bestemmelserne i § 9 c, stk. 8, 1. og 2. pkt. altid vil skulle refunderes af den tidligere handlekommune, hvis denne eller en anden offentlig myndighed vil have medvirket til, at en pensionist har fået ophold i en af de i lovens § 9 c, stk. 2, nævnte boformer, institutioner m.v., eller en person er omfattet af en af de i lovens § 9 c, stk. 3-6 nævnte boligformer eller tiltag. Dette gælder også, hvis den tidligere handlekommune vil have medvirket til, at personen efterfølgende har fået ophold efter lovens § 9 c, stk. 2, i en eller flere nye handlekommuner, eller personen selv har taget ophold i en boligform eller et tiltag m.v. efter lovens § 9 c, stk. 3-6, så længe personen fortsat opholder sig i en af de nævnte boformer m.v. Når personen ikke længere bor i en af de boformer m.v., som er nævnt i lovens § 9 c, stk. 2-6, og hvis opholdet i en af de nævnte boformer m.v., ikke har varet mere end seks år fra tidspunktet, hvor personen flyttede fra den kommune, der tilkendte pensionen, vil 6-årsreglen (igen) få virkning for den resterende del af perioden, således at den kommune, der har tilkendt førtidspension, vil skulle yde refusion til den aktuelle handlekommune i den del af 6-års perioden, som ikke allerede vil være forløbet under opholdet m.v. efter § 9 c, stk. 2-6.

Hvis en person f.eks. har været omfattet af lovens § 9 c, stk. 2-6, i 4 år i en kommune, der ikke har tilkendt personen førtids- eller seniorpension, og personen nu er flyttet i egen bolig, vil den nye kommune have ret til mellemkommunal refusion for så vidt angår. udgiften til pension i 2 år fra personen er flyttet til kommunen eller ikke længere bor i en af de nævnte boligformer.

6-års-reglen i lovens § 9 c, stk. 8, 1. og 2. pkt., vil således kun skulle anvendes i de sager, hvor bestemmelsen i lovens § 9 c, stk. 1, ikke – eller ikke længere - finder anvendelse. Hvis en person flytter til en almindelig bolig i den aktuelle handlekommune eller en anden kommune, vil 6-årsreglen således kun få virkning, hvis opholdet i en boform m.v. efter § 9 c, stk. 2-6, vil have været mindre end seks år fra fraflytningstidspunktet fra den pensionstilkendende kommune.

Baggrunden for sidst nævnte ændring er et administrativ hensyn, således at kommunerne ikke vil skulle opbevare oplysninger om, hvornår en person har fået tilkendt førtids- eller seniorpension, i en længerevarende periode f.eks. hvis en pensionist har været anbragt på en institution efter lovens § 9 c, stk. 2, i 2 på hinanden følgende kommuner i 35 år. Efter de gældende regler ville det betyde, at oplysningerne om, hvornår førtids- eller seniorpensionen var tilkendt, skulle opbevares i 35 år. Med de nye regler vil kommunerne alene skulle opbevare oplysningerne i seks år fra fraflytningen fra den kommune, som tilkendte pensionen.

Dette vil også gælde for pensionister, hvor førtidspensionen er tilkendt før den 2. februar 2015, jf. § 9 c, stk. 7, i lovebekendtgørelse nr. 1052 af 8. september 2015, hvor det fremgår, at opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten blev tilkendt førtidspensionen. Det betyder, at for sådanne pensionister, hvor førtidspensionen er tilkendt før den 2. februar 2015, vil der ikke kunne være ret til mellemkommunal refusion efter 6-årsreglen, idet de seks år skal regnes fra tilkendelsestidspunktet, og der i alle sagerne er forløbet mere end seks år siden tilkendelsen.

Det foreslås derfor, at forslaget til § 9 c, stk. 8, 3. og 4. pkt., vil skulle gælde for førtidspension og seniorpension tilkendt fra og med den 1. februar 2015 og for førtidspension tilkendt før den 1. februar 2015, jf. § 30, stk. 5, i lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige

ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløsheds-kasserne. Der henvises nærmere til forslaget § 5, stk. 4, med tilhørende bemærkninger

Det foreslås endvidere, at forslaget til ændringen af § 9 c, stk. 8, 3. og 4. pkt., skal have tilbagevirkende kraft med 3 år fra lovens ikrafttræden. Der henvises nærmere til forslaget § 5, stk. 5, med tilhørende bemærkninger

Baggrunden for dette er at undgå, at kommuner med mange institutioner vil blive pålagt en betydelig økonomisk byrde for gamle sager, således at de foreslåede regler vil komme til at gælde for sager, der ligger inden for den 3-årige forældelsesfrist.

Hvis anvendelse af 6-årsreglen har været udskudt som følge af et ophold m.v. efter § 9 c, stk. 2-6, og opholdet m.v. har været mere end seks år, vil anvendelsen af 6-årsreglen bortfalde, og den mellemkommunale refusion vil blive behandlet efter de foreslåede regler.

Det foreslås videre, at i en sag, hvor der er sket udskydelse af mellemkommunal refusion efter lovens § 9 c, stk. 8, 1. eller 2. pkt., og hvor der efter en af disse bestemmelser er eller har været ret til mellemkommunal refusion, bevares handlekommunens ret til refusion efter [den gældende] lovens § 9 c, stk. 8, 1. eller 2. pkt., dog for så vidt angår perioden frem til og med den 31. december 2023.

For nærmere om forslaget til ændring af reglerne om mellemkommunal refusion i forhold til § 9 c, stk. 8, henvises til lovforslagets § 4, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.7. Forholdet til databeskyttelses forordningen

2.7.1. Gældende ret

Efter databeskyttelsesforordningens (forordning nr. 2016/679) artikel 6, stk. 1, er behandling af personoplysninger lovlig bl.a., hvis behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. artikel 6, stk. 1, litra e.

Det følger i forlængelse heraf af bestemmelsens stk. 2, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre mere specifikke bestemmelser for at tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser om behandling med henblik på

overholdelse af stk. 1, litra c og e, ved at fastsætte mere præcist specifikke krav til behandling og andre foranstaltninger for at sikre lovlig og rimelig behandling, herunder for andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i kapitel IX.

Formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, bl.a. de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder og behandlingsaktiviteter m.v. Databeskyttelsesforordningens artikel 9 regulerer behandling af særlige kategorier af personoplysninger, som er følsomme. Det fremgår af artikel 9, stk. 1, at bl.a. helbredsoplysninger er omfattet af særlige kategorier af personoplysninger. Det fremgår af artikel 9, stk. 2, litra f, at behandling af bl.a. helbredsoplysninger er lovlig, hvis behandlingen er nødvendig, for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, eller når domstolene handler i deres egenskab af domstol.

2.7.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af lovforslagets §§ 2 og 3, at Udbetaling Danmark efter ansøgning, når særlige omstændigheder taler for det, på baggrund af en konkret og individuel vurdering vil kunne tillade, at retten til pensionstillægget bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien. Ansøgning skal indeholde oplysninger, der efter omstændighederne kunne være egnede til at dokumentere, at personen har et medfødt eller tidligt opstået handicap, der vil medføre, at personen ikke har haft mulighed for at påtage sig et arbejde.

Oplysninger, der efter omstændighederne kunne være egnede til at dokumentere, at personen har et medfødt eller tidligt opstået handicap, der vil medføre, at personen ikke har haft mulighed for at påtage sig et arbejde, vil f.eks. kunne være oplysninger og dokumentationsgrundlag fra personens førtidspensionssag, herunder helbreds- og arbejdssevnevurdering, lægeattester, lægeerklæringer, vurdering fra en lægefaglig konsulent og lignende.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at den behandling af personoplysninger, som forslaget vil indebære, kan ske med hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og litra e, om behandling, der er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, og om behandling, der er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, samt med hjemmel i artikel 9, stk. 2, litra f, om behandling, der er nødvendig for at retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 2, nr. 1 og § 3, nr. 1.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes samlet set at medføre offentlige mindreudgifter for 36,8 mio. kr. i 2024 og 38,7 mio. kr. årligt herefter, svarende til mindreudgifter efter skat og tilbageløb på 15,3 mio. kr. i 2024 og 16,6 mio. kr. årligt herefter, jf. tabel 1.

De statslige mindreudgifter skønnes at udgøre 1,4 mio. kr. i 2024 og 2,5 mio. kr. årligt herefter. De kommunale mindreudgifter skønnes at udgøre 35,4 mio. kr. i 2024 og 36,2 mio. kr. årligt herefter.

Tabel 1. Samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget

Merudgifter i mio. kr. (2023-pl.)	2024	2025	2026	2027
I alt statslige konsekvenser	-1,4	-2,5	-2,5	-2,5
<i>Heraf ydelsesmæssige konsekvenser</i>	<i>-2,4</i>	<i>-2,7</i>	<i>-2,7</i>	<i>-2,7</i>
<i>Heraf administrative konsekvenser</i>	<i>1,0</i>	<i>0,2</i>	<i>0,2</i>	<i>0,2</i>
I alt kommunale konsekvenser	-35,4	-36,2	-36,2	-36,2
<i>Heraf Reserver og budgetregulering vedrørende indkomstoverførelser</i>	<i>-35,4</i>	<i>-36,2</i>	<i>-36,2</i>	<i>-36,2</i>
<i>Heraf Kommunalt lov- og cirkulæreprogram</i>	<i>0,0</i>	<i>0,0</i>	<i>0,0</i>	<i>0,0</i>
I alt (inkl. adfærd før skat og tilbageløb)	-36,8	-38,7	-38,7	-38,7
Virkning efter skat og tilbageløb	-15,3	-16,6	-16,6	-16,6

De isolerede økonomiske konsekvenser af lovforslagets hovedpunkter uddybes nærmere nedenfor.

Forslagets elementer vedr. løn og arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst, forenklet beregning af fleksløntilskud under sygdom, barsel og jobafklaringsforløb, beregning af lønloft i et fleksjob og beregning af fleksløntilskud om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og ferie med ledighedsydelse skønnes samlet set at medføre offentlige

UDKAST

mindreudgifter for 44,2 mio. kr. i 2024 og 45,3 mio. kr. årligt herefter, jf. tabel 2. Efter skat og tilbageløb skønnes disse elementer at medføre offentlige mindreudgifter for 21,2 mio. kr. i 2024 og 21,7 mio. kr. årligt herefter. De statslige mindreudgifter skønnes at udgøre 8,8 mio. kr. i 2024 og 9,1 mio. kr. årligt herefter. De kommunale mindreudgifter skønnes at udgøre 35,4 mio. kr. i 2024 og 36,2 mio. kr. årligt herefter. Det skønnes, at der udelukkende er ydelsesmæssige konsekvenser ved disse elementer.

Tabel 2. Økonomiske konsekvenser vedr. fleksjob

Merudgifter i mio. kr. (2023-pl.)	2024	2025	2026	2027
I alt	-44,2	-45,3	-45,3	-45,3
<i>Løn og arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst</i>	0,0	0,0	0,0	0,0
<i>Forenklet beregning af fleksløntilskud under sygdom, barsel og jobafklaringsforløb</i>	-44,2	-45,3	-45,3	-45,3
<i>Beregning af lønloft i et fleksjob</i>	0,0	0,0	0,0	0,0
<i>Beregning af fleksløntilskud om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og ferie med ledighedsydelse</i>	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt kommunale konsekvenser	-35,4	-36,2	-36,2	-36,2
<i>Heraf ydelsesmæssige konsekvenser</i>	-35,4	-36,2	-36,2	-36,2
<i>Heraf administrative konsekvenser</i>	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt statslige konsekvenser	-8,8	-9,1	-9,1	-9,1
<i>Heraf ydelsesmæssige konsekvenser</i>	-8,8	-9,1	-9,1	-9,1
<i>Heraf administrative konsekvenser</i>	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt (inkl. adfærd før skat og tilbageløb)	-44,2	-45,3	-45,3	-45,3
Virkning efter skat og tilbageløb	-21,2	-21,7	-21,7	-21,7

Det skønnes, at der ikke vil være offentlige udgifter forbundet med forslagens elementer angående løn og arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst, beregning af lønloft i et fleksjob og beregning af fleksløntilskud om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og ferie med ledighedsydelse.

Det skønnes, at der vil være offentlige mindreudgifter forbundet med forslagens element angående forenklet beregning af fleksløntilskud under sygdom, barsel og jobafklaringsforløb. Mindreudgifterne kan henføres til, at der rettes op på, at de gældende regler medfører, at ansatte i fleksjob i nogle tilfælde kan få en højere samlet indtægt under sygdom end, når man arbejder.

Forslagets elementer vedr. mulighed for i særlige tilfælde at bevare pensionstillæg ved bopæl i EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien skønnes samlet set at medføre offentlige merudgifter for 7,4 mio. kr. i 2024 og 6,6 mio. kr. årligt herefter, jf. tabel 3. Efter skat og tilbageløb skønnes disse elementer at medføre offentlige merudgifter for 4,9 mio. kr. årligt. Der skønnes udelukkende at være statslige udgifter forbundet med dette element i lovforslaget, som fordeler sig med ydelsesudgifter på 6,4 mio. kr. årligt og administrative udgifter på 1,0 mio. kr. i 2024 og 0,2 mio. kr. årligt herefter. De ydelsesmæssige udgifter er fordelt på førtidspension med 4,5 mio. kr. årligt og folkepension med 1,9 mio. kr. årligt.

Tabel 3. Økonomiske konsekvenser vedr. social pension

Merudgifter i mio. kr. (2020-pl.)	2024	2025	2026	2027
I alt	7,4	6,6	6,6	6,6
<i>Heraf ydelsesmæssige konsekvenser</i>	<i>6,4</i>	<i>6,4</i>	<i>6,4</i>	<i>6,4</i>
<i>Heraf administrative konsekvenser</i>	<i>1,0</i>	<i>0,2</i>	<i>0,2</i>	<i>0,2</i>
Ydelsesmæssige konsekvenser	6,4	6,4	6,4	6,4
<i>Heraf førtidspension</i>	<i>4,5</i>	<i>4,5</i>	<i>4,5</i>	<i>4,5</i>
<i>Heraf folkepension</i>	<i>1,9</i>	<i>1,9</i>	<i>1,9</i>	<i>1,9</i>
Administrative konsekvenser	1,0	0,2	0,2	0,2
<i>Heraf implementering</i>	<i>0,4</i>	<i>0,0</i>	<i>0,0</i>	<i>0,0</i>
<i>Heraf drift</i>	<i>0,6</i>	<i>0,2</i>	<i>0,2</i>	<i>0,2</i>
I alt statslige konsekvenser	7,4	6,6	6,6	6,6
<i>Heraf ydelsesmæssige konsekvenser</i>	<i>6,4</i>	<i>6,4</i>	<i>6,4</i>	<i>6,4</i>
<i>Heraf administrative konsekvenser</i>	<i>1,0</i>	<i>0,2</i>	<i>0,2</i>	<i>0,2</i>
I alt (inkl. adfærd før skat og tilbageløb)	7,4	6,6	6,6	6,6
Virkning efter skat og tilbageløb	4,9	4,9	4,9	4,9

Merudgifterne forbundet med forslaget element vedr. mulighed for i særlige tilfælde at bevare pensionstillæg ved bopæl i EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien kan henføres til øget udbetaling af pensionstillæg til folke- og førtidspensionister bosat i udlandet. De administrative merudgifter kan henføres til implementerings- og driftsudgifter i Udbetaling Danmark.

Lovforslaget element vedr. ændring af reglerne om mellemkommunal refusion, når en person har haft ophold i to eller flere kommuner efter § 9 c, stk. 2-6, i forbindelse med tilkendelse af førtidspension vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser. Elementet vil dog have kommunal økonomiske konsekvenser ved forskydning af udgifter mellem kommunerne. Samlet vil elementet dog ikke medføre hverken statslige eller kommunale udgifter mer- eller mindreudgifter.

De økonomiske konsekvenser af forslaget vil blive indarbejdet på ændringsforslagene til finansloven for 2024.

Lovforslagets konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Ved udarbejdelsen af lovforslaget har de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning været overvejet.

Principperne er i mindre grad relevante for dette lovforslag.

Lovforslaget omhandler mindre ændringer og præciseringer i allerede eksisterende regler, der ikke i nævneværdig grad påvirker it systemerne, datasikkerhed, kommunikation mv.

Lovforslaget vurderes herudover at være i overensstemmelse med princip 5 om tryk og sikker datahåndtering, idet lovforslaget ikke ændrer på den it-understøttede sagsbehandling, der allerede foregår i kommunerne og Udbetaling Danmark i dag. Kommunerne og Udbetaling Danmark skal således som hidtil overholde de eksisterende krav til datasikkerhed samt anvende de eksisterende it-løsninger, som kommunerne og Udbetaling Danmark anvender i sagsbehandlingen i dag.

For så vidt angår princip 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur anvendes kendte offentlige it-infrastrukturer (NemLogin, NemId/MitID, Nemkonto, borger.dk og Digital Post. Lovforslaget indeholder ikke forslag, der ændrer herpå.

I forhold til princip 7, er det fortsat de gældende regler og principper for kontrol, der vil blive anvendt i sagsbehandlingen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vedrørende ændring af reglen om fastsættelse af løn og arbejdsvilkår i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst, kan medføre administrative lettelser for virksomheder, der ikke er omfattet af en overenskomst.

Det vurderes, at forslaget i øvrigt ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet, og at forslaget derfor ikke er omfattet af de 5 principper om erhvervsrettet regulering.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Mindre administrative konsekvenser for borgerne, som i forbindelse med en ansøgning om dispensation vil skulle dokumentere, at den manglende erhvervsaktivitet skyldes et med-født eller tidligt opstået handicap.

6. Klimamæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke har klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke har miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Den del af lovforslaget, der vedrører eksport af pensionstillæg, rejser ikke problemstillinger i forhold til EU-retten, at Danmark vælger at udvide retten til eksport til EU-lande i videre omfang, end EU-retten forpligter til.

Handels- og samarbejdsaftalen mellem Storbritannien giver ikke ret til eksport af førtidspension. Den kan således kun eksporteres, når personer omfattet af aftalen opfylder de nationale betingelser for eksport. De danske betingelser er nævnt i afsnit 2.5.1.1. Det er tvivlsomt, om det vil være foreneligt med handels- og samarbejdsaftalen at have nogle nationale betingelser, der begrænser retten til eksport til EU/EØS og ikke omfatter Storbritannien. Derfor omfatter Udbetaling Danmarks mulighed for at give dispensation også personer omfattet af denne aftale. Problemstillingen formodes kun at opstå meget sjældent, da personer omfattet af handels- og samarbejdsaftalen som oftest må antages at være arbejdstagere samt deres familiemedlemmer.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 8. september 2023 til den 28. september 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Ankestyrelsen, ATP, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadeforeningen, Beskæftigelsesrådet, BDO Statsautoriseret Revisionsselskab, Bedre Psykiatri, Business Danmark, Børnerådet, Børns Vilkår, DA, DAK, Danmarks Frie Fagforening, Danske Advokater, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Patienter, Danske Regioner, Dansk Retspolitisk Forening, Danske Revisorer, Danske Seniorer, Datatilsynet, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet (DUKH), Det Centrale Handicapråd, Det faglige hus, Faglige seniorer, FH, Finanssektorens Arbejdsgiver-

UDKAST

forening, Kommunale Velfærdschefer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring og Pension, Frie Funktionærer, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, KL, Landsforeningen Fleksjob, Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Mødrehjælpen, Psykiatrifonden, Red Barnet, Rigsrevisionen, Rådet for Psykisk Sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, SAND – De hjemløses landsorganisation, SIND, Udbetaling Danmark og Ældresagen.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: Lovforslaget skønnes at medføre mindreudgifter for: 1,4 mio. kr. i 2024 2,7 mio. kr. i 2025 og frem Kommune: Lovforslaget skønnes at medføre mindreudgifter for: 35,4 mio. kr. i 2024 38,7 mio. kr. i 2025 og frem	
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		Lovforslaget skønnes at medføre merudgifter for staten til implementering og drift for: 1,0 mio. kr. i 2024 0,2 mio. kr. i 2025 og frem
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for borgerne		
Klimamæssige konsekvenser		

UDKAST

Miljø- og naturmæssige konsekvenser		
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den gældende § 122, stk. 1, 1. pkt., i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, betaler arbejdsgiveren løn til den ansatte i fleksjob for det arbejde, der bliver udført, jf. stk. 3-5.

Efter den gældende lovs § 122, stk. 2, 1. og 2. pkt., skal jobcentreret, i forbindelse med etableringen af et fleksjob i en virksomhed, hurtigst muligt komme med en vurdering af arbejdsvejen i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen kan arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten. Vurderingen danner grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren.

Efter den gældende lovs § 122, stk. 3, 1. og 2. pkt., fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår på overenskomstdækkede områder efter de kollektive overenskomster, herunder sociale kapitler, lokalaftaler m.v. samt bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for ansættelse og fastholdelse af personer i fleksjob. Indeholder overenskomsterne m.v. ikke sådanne bestemmelser, eller kan disse ikke finde anvendelse til brug for fastsættelse af løn, indgås aftale om løn mellem den ansatte og arbejdsgiveren, således at bestemmelser i overenskomsten om løn og arbejdstid kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt for at fastsætte en løn, der er i overensstemmelse med den ansattes arbejdssevne i fleksjobbet, jf. stk. 2.

Efter den gældende lovs § 122, stk. 4, 1. og 2. pkt., fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår på områder, der ikke er dækket af overenskomst, efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammenlignelig overenskomst, skal parterne tage udgangspunkt i overenskomsten på det sammenlignelige område.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at det i § 122, stk. 4, efter 2. pkt. indsættes, at parterne vil kunne aftale fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst.

Med forslaget sikres det, at parterne på områder, der ikke er dækket af overenskomst, vil kunne aftale fravigelser fra den relevante sammenlignelige overenskomst på området, når de skal indgå aftale om løn og øvrige arbejds-vilkår.

Den foreslåede ændring vil dermed sikre parternes aftalefrihed ved indgå-else af aftale om løn- og arbejdsvilkår ved ansættelser i fleksjob på områder, der ikke er dækket af overenskomst.

Med den foreslåede ændring vil parterne stadig skulle tage udgangspunkt i en relevant sammenlignelig overenskomst, jf. § 122, stk. 4, 2. pkt.

Retstilstanden, jf. Arbejdsrettens dom i sag 2022-240, vedrørende fortolk-ningen af pligten til at tage udgangspunkt i en sammenlignelig overens-komst, vil derfor blive bevaret med den foreslåede ændring.

Når parterne vil skulle fastsætte løn og øvrige arbejdsvilkår i fleksjobbet, vil parternes skulle aftale konkret, hvilke bestemmelser i den sammenligne-lige overenskomst der skal fraviges, hvis de ikke skal gælde for ansættelses-forholdet.

Med den foreslåede ændring af loven sikres det, at der efter bestemmelsen i lovens § 122, stk. 4, ikke vil være begrænsninger for, hvilke fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst, der vil kunne aftales mellem parterne, når løn og øvrige arbejdsvilkår vil skulle fastsættes.

Med løn og øvrige arbejdsvilkår forstås de samlede vilkår i ansættelsesfor-holdet, herunder f.eks. løn, tillæg, opsigelsesvarsler, arbejdstidens place-ring, ferie, pension, barsel m.v.

Parterne vil kunne aftale at fravige enkelte bestemmelser i overenskomsten, dele heraf eller hele overenskomsten. Eventuelle fravigelser fra overens-komsten vil skulle aftales konkret.

Med den foreslåede ændring af loven sikres det, at parternes aftale om fra-vigelse fra den sammenlignelige overenskomst ikke nødvendigvis vil skulle have til formål at sikre, at aflønningen afspejler den ansattes nedsatte arbejdsevne. Parterne vil konkret kunne aftale, at den sammenlignelige overenskomsts vilkår om f.eks. pension fraviges, også selvom den ansatte ikke arbejder i fleksjobbet med en nedsat arbejdsintensitet.

Forslaget vil ikke ændre på, at for så vidt angår selve lønnen i fleksjobbet, vil arbejdsgiveren fortsat alene skulle betale løn for det arbejde, der bliver udført af den fleksjobansatte, jf. lovens § 122, stk. 1, 1. pkt. Jobcenterets vurdering af arbejdssevnen i fleksjobbet, herunder hvor mange timer personen vil kunne arbejde i fleksjobbet, og af arbejdsintensiteten, danner grundlag for aftalen om fleksjob mellem den ansatte og arbejdsgiveren, jf. lovens § 122, stk. 2. Det betyder, at hvis det vil blive vurderet, at den fleksjobansatte arbejder med en nedsat intensitet i fleksjobbet, vil den fleksjobansatte kunne få enten en reduceret løn for de timer, den pågældende arbejder, eller fuld løn for færre timer end den pågældende arbejder. I begge tilfælde vil det svare til den nedsatte arbejdsintensitet. Lønnen vil blive suppleret med et fleksløntilskud, der reguleres på baggrund af lønindtægten og udbetales af kommunen til den ansatte, jf. § 122, stk. 1, 2. pkt.

Forslaget ændrer endvidere ikke på, at arbejdsgiveren som altid vil skulle iagttage øvrig lovgivning på området. I den forbindelse henledes opmærksomheden på forskelsbehandlingsloven, der forpligter arbejdsgivere til at yde lige løn for samme arbejde eller for arbejde, der tillægges samme værdi.

Til nr. 2

Den gældende § 123, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indeholder regler om beregning af fleksløntilskud.

Efter de gældende regler i lovens § 123, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har kommunerne ikke adgang til at beregne lønloftet på baggrund af arbejdsgiverens oplysninger i tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke har oplyst om den fulde månedsløn med tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v., da arbejdsgiverens oplysninger om løn, tilskud, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v. lægges til grund ved beregningen. Det fremgår endvidere ikke af bestemmelsen, at lønloftet skal oplyses af arbejdsgiveren.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.3.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

På den baggrund foreslås det i lovens § 123, stk. 3, at indsætte som 2. *pkt.*, at arbejdsgiveren vil skulle oplyse om den løn, der vil blive udbetalt for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling, jf. 1. pkt.

Forslaget betyder, at arbejdsgiveren vil skulle oplyse kommunen om den løn, der vil kunne udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling med tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v. Dermed sikres det, at kommunerne vil få de oplysninger fra arbejdsgiveren,

som vil være nødvendige for at kunne kontrollere, at løn og fleksløntilskud tilsammen ikke overstiger fuldtidslønnen i samme stilling på ordinære vilkår.

I § 123, stk. 3, foreslås det videre indsat som et 3. pkt., at kommunerne på baggrund af arbejdsgiverens oplysninger vil kunne beregne det beløb, der fremgår af 1. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunerne vil kunne beregne lønloftet på baggrund af oplysninger fra arbejdsgiveren om løn, tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v., f.eks. når fleksjobbet ikke normalt vil blive udbudt som fuldtidsarbejde, men er en stilling, der vil være oprettet specifikt til den fleksjobansatte. Det vil lette det administrative arbejde for både arbejdsgiverne og kommunerne i forbindelse med fastsættelse af lønloftet, særligt i forhold til job, som normalt ikke vil kunne udbydes til fuldtidsansatte.

Kommunerne vil således ikke længere skulle kontakte arbejdsgiveren for at få oplyst den fulde månedsløn med tillæg, pensionsbidrag, feriegodtgørelse m.v., når arbejdsgiveren ikke har angivet en månedsløn, men f.eks. alene har opgivet timeløn og tillæg til en ansat på fuld tid i samme stilling. Kommunerne vil endvidere ikke skulle foretage efterreguleringer af fleksløntilskuddet på grund af forkerte oplysninger om lønloftet, hvilket vil mindske administrationen af beregning af fleksløntilskud i kommunerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

§ 124, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indeholder regler om beregning af fleksløntilskud ved udbetaling af syge- eller barselsdagspenge eller ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb, når der ikke udbetales løn fra arbejdsgiveren.

Det følger af § 124, stk. 3, at syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen medfører fuldt fradrag i fleksløntilskuddet.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 124, stk. 3, at der efter 2. pkt. indsættes som nye punktummer, at hvis der udbetales løn og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. 1. pkt., i samme måned, lægges det beregnede fradrag af

lønnen, jf. § 123, stk. 2, og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse sammen og fradrages i fleksløntilskuddet efter § 123, stk. 1. § 123, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, når der udbetales syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud.

Det nye 3. pkt. i § 124, stk. 3, vil medføre en forenkling af beregningen af fleksløntilskuddet i de måneder, hvor der både vil blive udbetalt løn og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse.

Desuden vil den foreslåede ændring betyde, at en fleksjobansat, der i samme måned vil få udbetalt løn og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse, ikke vil modtage en højere samlet indtægt for den pågældende måned, sammenholdt med en ansat i fleksløntilskud, der for hele måneden alene får udbetalt løn.

Det nye 4. pkt. i § 124, stk. 3, vil betyde, at fleksløntilskud og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse tilsammen højst vil kunne udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling.

Det betyder, at personer der vil være ansat i fleksjob, hvor arbejdsgiveren ikke betaler løn i en periode med sygdom eller barsel, fremadrettet vil modtage en samlet indtægt, der vil svare til indtægten, når der alene udbetales løn.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

§ 139 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indeholder hjemmel til, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om beregning af og fradrag i fleksløntilskud. Der henvises til bekendtgørelse nr. 250 af 24. februar 2022 om beregning af og fradrag i fleksløntilskud.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.4.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 139, stk. 1, at der efter 3. pkt. indsættes som nye punktummer, at beskæftigelsesministeren endvidere fastsætter regler om, hvordan andre indtægter, herunder ledighedsydelse under ferie, skal indgå i beregningen af fleksløntilskuddet. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvilke indtægter, der skal indgå i fastsættelsen af det beløb, der

fremgår af § 123, stk. 3, 1. pkt. samt hvordan kommunen kan beregne beløbet, jf. § 123, stk. 3, 3. pkt.«.

Det nye 4. pkt. i § 139, stk. 1 vil medføre, at udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag til pasning af nærtstående, som ønsker at dø i eget hjem efter serviceloven og barnets lov, vil kunne indgå i beregningen af flekslønstilskud på samme måde som lønindtægt fra et fleksjob, anden lønindtægt og indtægt fra selvstændig bibeskæftigelse. Dette vil blive gennemført som en ændring af bekendtgørelse nr. 250 af 24. februar 2022 om beregning af og fradrag i flekslønstilskud.

Sigtet med hjælp til hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste efter serviceloven er efter gældende regler, at tilgodese, at børn og unge med nedsat funktionsevne eller kronisk eller langvarig lidelse har nogle særlige behov, som ud over at give merudgifter ved forsørgelsen kan medføre hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste, når barnet forsørges i hjemmet. Det samme gør sig gældende i forhold til plejevederlag til pasning af døende nærtstående efter serviceloven. Der er tale om handicapkompenserende ydelser, som en borger vil kunne bevilges af kommunen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. I forbindelse med hjælp til hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og plejevederlag etableres der ikke et ansættelsesforhold mellem ydelsesmodtageren og kommunen, hvorfor hverken udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag kan anses for at være lønindtægt.

Ændringen vil således medføre, at der vil kunne ske fradrag i flekslønstilskuddet, når der samtidig sker udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag til pasning af nærtstående, som ønsker at dø i eget hjem, samt at udbetaling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste og udbetaling af plejevederlag vil kunne indgå i beregningen af flekslønstilskuddet.

Ændringen vil betyde, at en fleksjobansat, der vil modtage hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag efter serviceloven eller barnets lov for hele måneden eller for nogle dage i løbet af en måned, kunne få suppleret ydelsen med flekslønstilskuddet, således at vedkommende kan blive kompenseret for den nedsatte arbejdssevne med et flekslønstilskud. Ændringen vil endvidere betyde, at en fleksjobansat, der vil modtage hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste eller plejevederlag til pasning af nærtstående, som ønsker at dø i eget hjem efter serviceloven eller barnets lov for nogle timer om ugen, som ikke svarer til 37 timer om ugen, ikke vil modtage en højere samlet indtægt om måneden, da ydelser efter serviceloven og barnets

lov vil blive anset for at være en indtægt, der medfører fradrag i fleksløn-tilskud.

Den foreslåede ændring vil videre medføre, at der skal foretages ændringer i bekendtgørelse nr. 250 af 24. februar 2022 om beregning af og fradrag i flekslønstilskud således, at udbetaling af ledighedsydelse vil blive fradraget i måneden efter ledighedsydelsen er udbetalt. Beregning af flekslønstilskud ved udbetaling af ledighedsydelse vil således skulle ske på samme måde som ved udbetaling af feriegodtgørelse udbetalt af arbejdsgiveren, feriegodtgørelse indbetalt til Feriekonto, en feriekasse m.v., sygedagpenge og ressourceforløbsydelse og barselsdagpenge.

Med hjemmel i det nye 5. pkt. i § 139, stk. 1, vil der blive fastsat regler om, at der skal ses på lønnen på fuld tid på det pågældende arbejdsområde, dvs., uden arbejdstidsnedsættelse og uden evt. reduktion af timelønnen på baggrund af den nedsatte arbejdssevne. Samtidig vil der blive fastsat regler om, at hvis der ydes tillæg i form af genetillæg, aften/nattillæg, weekendtillæg m.v., vil arbejdsgiveren enten skulle oplyse den gennemsnitlige månedsløn for en medarbejder, der vil være ansat på ordinære vilkår i samme stilling eller om timeløn og tillæg pr. time, samt hvor mange vagter en ordinært ansat på fuld tid i gennemsnit har.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at hvis den fleksjobansatte vil være ansat i et job, som arbejdsgiveren ikke normalt vil udbyde som fuldtidsarbejde, men som vil være oprettet med henblik på, at den fleksjobansatte fx kun vil kunne arbejde i 5 timer om ugen med nedsat intensitet, vil kommunen kunne beregne den fulde timeløn og derefter gange med 160,333 timer. Dvs. hvis en fleksjobansat vil have 50 pct. arbejdsintensitet og vil modtage 75 kr. i timen, vil den fulde timeløn udgøre 150 kr. i timen. Månedslønnen vil herefter udgøre $150 \text{ kr.} \times 160,333 = 24.050 \text{ kr.}$ pr. måned. Hvis der vil være tillæg til timelønnen eller indbetales pensionsbidrag, vil disse også skulle indgå i beregningen af lønloftet. Hvis arbejdsgiveren alene vil kunne oplyse timelønnen for en fuldtidsansat medarbejder uden nedsat arbejdsintensitet, vil kommunerne kunne beregne lønloftet på samme måde, som angivet ovenfor.

Der vil endvidere blive fastsat regler om, at hvis den fleksjobansattes løn stiger, vil loftet for flekslønstilskud og løn skulle hæves, således at loftet vil udgøre lønnen ved ansættelse på fuld tid inkl. lønstigningen. Hvis den fleksjobansatte skulle få tillæg som fx anciennitetstillæg og funktionstillæg eller overarbejdsbetaling, vil disse tillæg også skulle indgå i loftet for, hvad flekslønstilskud og lønnen tilsammen højst vil kunne udgøre, og arbejdsgiveren

vil derfor skulle oplyse fuldtidslønnen inkl. tillæg og evt. overarbejdsbetaling til jobcenteret.

Det vil altid være arbejdsgiveren, som vil skulle oplyse om løn, herunder om ændringer som følge af eventuelle lønstigninger og udbetaling af ferietillæg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af § 3, stk. 1, i lov om social pension, at retten til pension er betinget af, at modtageren har fast bopæl i Danmark eller hyre på dansk skib.

Personer med dansk indfødsret, som tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension, bevarer dog retten til pension, hvis de efter det fyldte 15. år har haft fast bopæl i Danmark i mindst 10 år eller i mindst 1/4 af tiden fra det fyldte 15. år til det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes, jf. lovens § 3, stk. 3. Bopælskravet skal være opfyldt umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes.

Efter § 3, stk. 4, i loven kan Udbetaling Danmark tillade, når særlige omstændigheder taler for det, at retten til pension bevares for personer, der tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension.

Efter § 3, stk. 5, i loven omfatter retten til at modtage pension i udlandet efter stk. 2, 3 og 4 folkepensionens grundbeløb, førtidspension, seniorpension og tidlig pension bortset fra førtidspensionens og seniorpensionens pensionstillæg og tillæg efter §§ 14 og 69, engangsbeløb efter § 15 d, stk. 4, og tillæg efter §§ 15 f og 15 g beregnet på grundlag af folkepensionens grundbeløb. Retten til at modtage tidlig pension i udlandet gælder dog alene ved bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz, Storbritannien eller Tyrkiet.

Det foreslås, at der i § 3, stk. 5, at indsætte et 3. pkt., hvoraf det fremgår, at når særlige omstændigheder taler for det, vil Udbetaling Danmark efter ansøgning kunne tillade, at retten til folkepensionens og førtidspensionens pensionstillæg bliver bevaret for personer, der vil tage bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.

Forslaget betyder, at personer, der tidligere har fået afslag på eksport pensionstillæg, fordi de faldt ind under undtagelsen i bilag XI) om, at ikke-erhvervsaktive ikke har ret til førtidspensionens pensionstillæg ved flytning til udlandet fremover, vil kunne søge om pensionstillæg efter denne lov. Dog vil den manglende erhvervsaktivitet skulle være en følge af en lægeligt diagnosticeret langvarigt fysisk, psykisk, sensorisk eller intellektuel funktionsnedsættelse.

Udbetaling Danmark vil efter ansøgning skulle foretage en konkret vurdering af, om retten til pensionstillæg kan bevares eller modtages ved flytning. Pensionisten vil dermed skulle opfylde en betingelse om at være eller have søgt om tilkendelse af hhv. førtidspension eller folkepension på ansøgningstidspunktet. Udbetaling Danmark vil skulle vurdere, hvilke særlige omstændigheder, der er lagt til grund for den manglende erhvervsaktivitet. De særlige omstændigheder vil være de situationer, hvor en person, der pga. et medfødt eller tidligt opstået handicap ikke har været aktiv på arbejdsmarkedet. Personen vil dermed skulle være lægeligt diagnosticeret med en langvarig fysisk, psykisk, sensorisk eller intellektuel funktionsnedsættelse og som følge deraf ikke have været i stand til eller have udsigt til at kunne påtage sig ordinær beskæftigelse. Det faktum, at en person først senere i livet får tilkendt førtidspension pga. en lang udredning eller sagsbehandling vil ikke i sig selv udgøre en hindring for, at personen vil kunne få ret til at bevare eller modtage pensionstillægget. Det afgørende vil være, hvorvidt den manglende erhvervsaktivitet vil kunne tilskrives omfanget af personens medfødte eller tidligt opstået handicap. Tilfælde, der vil falde uden for bestemmelsens omfang, vil være de tilfælde, hvor det med rette vil kunne forventes, at en person vil have haft mulighed for at have erhvervsmæssig beskæftigelse.

Oplysninger, der vil være egnede til at dokumentere, at personen har af et medfødt eller tidligt opstået handicap, der har medført, at personen ikke har haft mulighed for at påtage sig et arbejde, vil f.eks. være oplysninger og dokumentationsgrundlag fra personens førtidspensionssag, helbreds- og arbejdsevnevurdering, lægeattester og lignende. Opremsningen af oplysninger er ikke udtømmende, da også andre oplysninger efter en konkret vurdering vil kunne være egnede til at dokumentere, at personen har et medfødt eller tidligt opstået handicap.

Den foreslåede ændring vil medføre, at pensionisten har mulighed for at bevare pensionstillægget ved flytning til et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien, og betyder derfor at pensionisten kan bevare retten til den fulde pensionsydelse.

Til § 3

Til nr. 1

Efter gældende regler i § 3, stk. 4, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., omfatter retten til at modtage pension i udlandet pensionens grundbeløb, invaliditetsbeløb, erhvervsudytighedsbeløb, førtidsbeløb, ekstra tillægsydelse, tillæg efter §§ 16 og 17 og invaliditetsydelse.

Det fremgår af § 3, stk. 1, i loven, at retten til pension er betinget af, at modtageren har fast bopæl i Danmark eller hyre på dansk skib.

Personer med dansk indfødsret, som tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension, bevarer dog retten til pension, hvis de efter det fyldte 15. år har haft fast bopæl i Danmark i mindst 10 år eller i mindst 1/4 af tiden fra det fyldte 15. år til det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes, jf. § 3, stk. 2, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. Bopælskravet skal være opfyldt umiddelbart inden det tidspunkt, hvorfra pensionen ydes.

Det fremgår af § 3, stk. 3, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at når særlige omstændigheder taler for det, kan Udbetaling Danmark tillade, at retten til pension bevares for personer, der tager bopæl i udlandet efter at have fået tillagt pension.

Det foreslås, at der i § 3, *stk. 4*, indsættes et 2. *pkt.*, hvoraf det fremgår, at når særlige omstændigheder taler for det, vil Udbetaling Danmark efter ansøgning kunne tillade, at retten til pensionstillæg bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Udbetaling Danmark efter ansøgning vil skulle foretage en konkret vurdering af, om retten til pensionstillæg vil kunne bevares eller modtages ved flytning. Pensionisten vil dermed skulle opfylde en betingelse om at være eller have søgt om tilkendelse af hhv. førtidspension eller folkepension på ansøgningstidspunktet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.5.2. i lovforslagets almindelig bemærkning samt til de specielle bemærkninger til § 2, nr. 1.

Til § 4

Til nr. 1

Det fremgår af § 9 c, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at handlekommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og 5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne af den tidligere handlekommune efter stk. 2-6.

Det fremgår videre af § 9 c, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 og 192 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen,
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4,
- 6) anbringelsessteder for børn og unge efter § 66 i lov om social service eller
- 7) døgnophold efter § 76 a i lov om social service.

Det fremgår videre af § 9 c, stk. 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når en person har fået ophold i en anden kommune i

- 1) en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission,
- 2) et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller
- 3) Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

Det fremgår videre af § 9 c, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service fra den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, når der iværksættes foranstaltninger for den unge efter § 76, stk. 3, i lov om social service. Når den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelsen, selv har ret til refusion efter § 9 c, stk. 6, ydes refusionen dog af den kommune, der var refusionspligtig efter § 9 c, stk. 6.

Bliver en ung, for hvem der er iværksat foranstaltninger efter § 76, stk. 3, i lov om social service, visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, ydes refusion efter § 9 c, stk. 6, 1. pkt. dog af denne kommune.

Det fremgår videre af § 9 c, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter

- 1) § 108, stk. 2, og § 192 i lov om social service,
- 2) § 58 a i lov om almene boliger m.v. eller
- 3) lov om friplejeboliger.

Det fremgår videre af § 9 c, stk. 6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i stk. 2, 4 og 5 og den tidligere handlekommune var bekendt med de forhold, der begrundet tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. En handlekommune har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 66 i lov om social service, som følge af en tidligere handlekommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Det fremgår videre af § 9 c, stk. 8, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at handlekommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderes af den kommune, der var pensionistens handlekommune på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet tilkendelseskommunen. Handlekommunens udgifter til seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne refunderes af den kommune, der var pensionistens handlekommune på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension. Refusion efter § 9 c, stk. 2, 3, 5 og 6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område udskyder retten til refusion efter stk. 8, 1. og 2. pkt., i loven.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.6.1., for så vidt angår gældende ret.

Det foreslås, at *9 c, stk. 8, 3. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes, at 1. og 2. pkt. ikke vil finde anvendelse, så længe en pensionist vil være omfattet af bestemmelserne i stk. 2-6, uanset om pensionisten opholder sig i en eller flere på hinanden efterfølgende handlekommuner.

Det betyder, at 1. og 2. pkt. ikke vil skulle finde anvendelse, så længe en person vil være omfattet af bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6, idet reglen i § 9 c, stk. 1, med den foreslåede ændring vil få forrang for bestemmelserne efter § 9 c, stk. 8, 1. og 2. pkt. Det vil sige, at så længe handlekommunen vil have ret til refusion, fordi personen er omfattet af en af bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6, vil den foreslåede bestemmelse i 3. pkt. skulle anvendes. Hvis personen ikke længere er omfattet af en af bestemmelserne i § 9 c, stk. 1-6, vil 1. og 2. pkt. i § 9 c, stk. 8, finde anvendelse.

Eksempel:

Kommune 1 medvirker til, at en person får ophold på en institution m.v. efter § 9 c, stk. 2, i kommune 2. Kommune 2 tilkender førtidspension. Kommune 1 skal refundere udgifterne til institutionsopholdet og for udgiften til førtidspension til kommune 2.

Hvis personen flytter i en almindelig bolig i en ny kommune 3, vil kommune 2 skulle refundere udgifterne for førtidspension til den nye handlekommune 3, idet personen ikke længere er omfattet af bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6., jf. dog bemærkningerne nedenfor til det foreslåede 4. pkt.

Det foreslås videre, at *9 c, stk. 8, 4. pkt.* affattes således, at hvis opholdet efter stk. 2-6 vil vare mere end seks år fra det tidspunkt, pensionisten vil være fraflyttet kommunen, som har tilkendt pensionen, vil retten til mellemkommunal refusion efter 1 og 2. pkt. bortfalde

Det betyder, at hvis en person vil have været omfattet af bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6, i mere end seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten vil være fraflyttet kommunen, som har tilkendt pensionen, vil anvendelsen af 6-årsreglen skulle bortfalde helt.

Eksempel:

Kommune 1 medvirker til, at en person får ophold på en institution m.v. efter § 9 c, stk. 2, i kommune 2, og kommune 2 tilkender førtidspension.

Kommune 1 skal refundere udgifterne til institutionsopholdet og førtidspension til kommune 2.

Hvis kommune 1 medvirker til, at personen får ophold på en ny institution i kommune 3, jf. § 9 c, stk. 2, vil kommune 1 fortsat skulle refundere udgifterne til institutionsopholdet og udgiften til førtidspension til kommune 3 efter institutionsreglen.

Anvendelsen af 6-årsreglen regnes fra fraflytningen fra kommune 2, og udskydes så længe, personen har ophold efter § 9 c, stk. 2, i kommune 3, dog højst i seks år fra flytningen til kommune 3. Hvis personen inden de seks år flytter i en almindelig bolig i en ny kommune eller i kommune 3, vil kommune 2 (som tilkendte pensionen) kun skulle refundere udgifterne for førtidspension til den nye handlekommune eller til kommune 3, hvis opholdet på institutionen i kommune 3 har varet mindre end seks år.

Det foreslås videre i § 5, stk. 4, i dette lovforslag, at for førtidspension, der er tilkendt før den 2. februar 2015, finder den foreslåede ændring af § 9 c, stk. 8, 3. og 4. punktum tilsvarende anvendelse, jf. forslagets § 4, nr. 1.

Det betyder, at ovennævnte regler ligeledes vil gælde for personer, hvor en kommune før 2. februar 2015 har tilkendt personen førtidspension.

De foreslåede ændringer af § 9 c, stk. 8, betyder, at bestemmelserne i 1. og 2. pkt. ikke vil skulle anvendes, når en handlekommune vil have medvirket til, at en person har fået ophold i en institution eller opholdssted m.v., og der på denne baggrund er et refusionskrav, jf. bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6. Reglen i § 9 c, stk. 1, vil derfor med ændringen få forrang for bestemmelserne efter § 9 c, stk. 8, 1. og 2. pkt. Det vil også gælde, når der er et refusionsforhold mellem flere end to kommuner.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2024.

Det foreslås i *stk. 2*, at ansøgning efter denne lov tidligst indgives til Udbetaling Danmark fra og med den [1. januar 2024]. Pensionstillæg efter denne lov kan tidligst udbetales med virkning fra og med den [1. januar 2024] til personer, der efter ansøgning får tillagt retten hertil. Indgives ansøgning

herom til Udbetaling Danmark senest den [30. juni 2024], vil pensionstillægget kunne udbetales med tilbagevirkende kraft til den [1. januar 2024], hvis personen i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Indgives ansøgning herom den [1. juli 2024] eller senere, vil pensionstillæg kunne udbetales med virkning fra den 1. i måneden efter, at Udbetaling Danmark træffer afgørelse i sagen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Det vil betyde, at der tidligst vil kunne blive ansøgt om og udbetalt pensionstillæg efter denne lov fra og med den [1. januar 2024]. Ansøgningen skal indgives til Udbetaling Danmark senest den [30. juni 2024]. Såfremt ansøgningen indgives senest den [30. juni 2024], vil tillægget kunne udbetales med tilbagevirkende kraft til lovændringens forventede ikrafttrædelse den [1. januar 2024]. Indgives ansøgning om tillæg efter denne dato, vil det betyde, at tillæg vil kunne udbetales med virkning fra den 1. i måneden efter, at Udbetaling Danmark har truffet afgørelse i sagen, dog senest med virkning fra den 1. i måneden efter, der er gået [6] måneder efter ansøgningens indgivelse.

Førtidspensionister, der efter ansøgning har fået ret til at bevare eller modtage pensionstillægget i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien og som efterfølgende overgår til folkepension, bibeholder pensionstillægget og vil ikke skulle ansøge herom på ny.

Det foreslås i *stk. 3*, at *stk. 2* ligeledes omfatter personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse modtager folkepension eller førtidspension og har bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.

Det vil betyde, at personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse allerede bor i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien, vil have mulighed for at kunne ansøge Udbetaling Danmark om at kunne modtage pensionstillægget.

Såfremt en person flytter fra ét EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien til et andet efter at have fået tillagt pensionstillægget, vil personen bevare retten til tillægget og vil således ikke skulle ansøge om pensionstillægget på ny. Hvis personen derimod flytter til et tredje land, hvorved retten til tillægget mistes, vil personen ved en eventuel tilbageflytning til EU-/EØS, Schweiz eller Storbritannien skulle indgive en ny ansøgning til Udbetaling Danmark om at modtage tillægget på ny.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Det skyldes, at lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig

førtidspension m.v. ikke gælder for eller kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Det foreslås i *stk. 4*, at forslaget til § 9 c, stk. 8, 3. og 4. pkt., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 1, gælder for førtidspension og seniorpension tilkendt fra og med den 1. februar 2015 og for førtidspension tilkendt før den 1. februar 2015, jf. § 30, stk. 5, i lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

De foreslåede ændringer af § 9 c, stk. 8, betyder, at bestemmelserne i 1. og 2. pkt. om 6-årsreglen ikke skal anvendes, når en handlekommune har medvirket til, at en person har fået ophold i en institution eller opholdssted m.v., og der på denne baggrund er et refusionskrav, jf. bestemmelserne i § 9 c, stk. 2-6. Reglen i § 9 c, stk. 1, vil således med ændringen få forrang for bestemmelserne efter § 9 c, stk. 8, 1. og 2. pkt. Forslaget til § 5, stk. 4, (overgangsreglen) medfører, at muligheden for refusion efter 6-årsreglen fsva. førtidspension tilkendt før den 2. februar 2015 helt bortfalder, hvis en person har opholdt sig på en institution m.v. efter § 9 c, stk. 2-6, i mere end seks år fra tilkendelsestidspunktet, idet der ved lovens ikrafttrædelse i alle tilfælde er gået mindst seks år siden tilkendelsen af førtidspension. Hvis en kommune efter lovens ikrafttræden medvirker til, at personen får et nyt ophold i et botilbud efter § 107 i lov om social service, jf. § 9 c, stk. 2, i en anden kommune, vil der blive ret til refusion for udgifter til førtidspension efter den almindelige regel i § 9 c, stk. 1.

Ændringen betyder ligeledes, at når en person efter lovens ikrafttræden f.eks. får ophold i en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUM's Soldatermission efter § 9 c, stk. 3, nr. 1, i en ny kommune 2, skal den oprindelige handlekommune (1) refundere kommune 2s udgifter til opholdet samt den eventuelle ydelse, som pågældende modtager. Hvis kommune 2 tilkender personen førtidspension, vil den oprindelige kommune 1 også skulle refundere udgifterne til førtidspension, så længe personen opholder sig på en soldatermission, jf. § 9 c, stk. 1 og 3. Hvis kommune 1 eller en anden offentlig myndighed medvirker til, at personen bliver flyttet til en anden handlekommune f.eks. på en institution under sygehusvæsenet, jf. § 9 c, stk. 2, nr. 3, vil kommune 1 fortsat skulle afholde udgifterne til opholdet samt til den pågældendes førtidspension. Det gælder uanset, at det var kommune 2, der tilkendte førtidspensionen, og at det derfor efter § 9 c, stk. 8, 1. pkt. ville have været denne kommune, som skulle afholde udgiften til førtidspension,

idet anvendelsen af denne bestemmelse vil blive udskudt frem til det tidspunkt, hvor personen ikke længere har ophold som følge af medvirken fra kommune 1.

Når en kommune 1 har tilkendt førtidspension, og en person derefter selv flytter til en ny handlekommune 2, betyder 6-års-reglen efter ændringen af § 9 c, stk. 8, 1. pkt., at kommune 1 skal refundere udgiften til førtidspension til kommune 2 i seks år fra fraflytningstidspunktet. Ændringen vil også få den virkning, at hvis kommune 2 eller en anden offentlig myndighed inden udløbet af seks-års-perioden medvirker til, at personen får ophold i en ny kommune 3 i en boform efter §§ 107-110 i serviceloven, jf. § 9 c, stk. 2, nr. 1, vil kommune 2 skulle afholde udgifterne til opholdet i boformen efter § 9 c, stk. 2, nr. 1, samt til førtidspension efter forslaget til § 9 c, stk. 8, 3. og 4. pkt. Det vil sige, at kommune 1, som tilkendte førtidspensionen, ikke kommer til at refundere udgiften til førtidspension i den resterende del af seks-årsperioden, før personen evt. ikke længere er omfattet af § 9 c, stk. 2. Det betyder også, at muligheden for refusion efter 6-årsreglen helt bortfalder, hvis personen opholder sig i en boform efter § 9 c, stk. 2, nr. 1, i mere end seks år fra fraflytningstidspunktet.

Det fremgår af den gældende § 30, stk. 5, at § 37, nr. 1, i lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne finder anvendelse for førtidspension tilkendt den 2. februar 2015 eller senere, og at for førtidspension tilkendt før den 2. februar 2015 finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det fremgik af § 9 c, stk. 7, i den dagældende retssikkerhedslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 8. september 2015, at opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til seks år fra det tidspunkt, hvor pensionisten blev tilkendt førtidspensionen og at refusion efter § 9 c, stk. 2, 4 og 5, udskyder retten til refusion efter 1. pkt.

Forslaget betyder, at for førtidspension tilkendt før den 1. februar 2015, vil den foreslåede § 9 c, stk. 3 og 4, også finde anvendelse.

Det medfører, at hvis en person har fået tilkendt førtidspension før den 1. februar 2015 og siden har været anbragt i en boform m.v., som er omfattet af § 9 c, stk. 2-6, - hvor der dermed er ret til refusion fra den oprindelige handlekommune efter § 9 c, stk. 1, (institutionsreglen) frem til det tidspunkt,

hvor pensionisten flytter fra en af de nævnte boformer m.v. i § 9 c, stk. 2-6, – vil den mellemkommunale refusion efter § 9 c, stk. 7, i den dagældende retssikkerhedslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 1052 af 8. september 2017, have været udskudt i mere end seks år fra tilkendelsestidspunktet, og dermed vil retten til mellemkommunal refusion efter 6-årsreglen helt bortfalde.

Det skal bemærkes, at sager, hvor der har været mellemkommunal refusion, men hvor refusionen er ophørt efter de gældende regler, ikke vil være omfattet af de foreslåede ændringer.

Eksempel

Kommune 1 medvirkede til, at en borger fik ophold i et botilbud i kommune 2. Kommune 2 tilkendte førtidspension. Under opholdet i kommune 2 havde kommune 2 ret til refusion fra kommune 1 vedrørende både ophold og pension. Borgeren flyttedes videre til et tilsvarende botilbud i kommune 3. Kommune 3 havde ret til refusion fra kommune 1 for sine udgifter til opholdet efter reglerne om medvirken til ophold i botilbud i en anden kommune. Kommune 1 skulle ikke refundere udgiften til førtidspension efter institutionsreglen, idet kommune 3 i stedet fik ret til refusion for sine udgifter til førtidspension fra kommune 2 i seks år fra tidspunktet, hvor borgeren flyttede fra kommune 2 (fordi kommune 2 tilkendte førtidspension og 6-årsreglen dermed kom i anvendelse). Hvis den mellemkommunale refusion på tidspunktet for lovens ikrafttræden er ophørt, fordi der er gået seks år eller mere fra tidspunktet, hvor borgeren flyttede fra kommune 2, bliver der ikke ret til refusion efter de foreslåede regler på baggrund af et igangværende ophold i botilbud.

Det foreslås i *stk. 5*, at en handlekommunes udgifter til førtidspension og seniorpension i de seneste 3 år forud for lovens ikrafttræden er omfattet af § 9 c, stk. 8, 3. pkt., som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1, jf. dog stk. 4.

Det betyder, at forslaget til ændringen af § 9 c, stk. 8, 3. pkt., vil have tilbagevirkende kraft med 3 år fra lovens ikrafttræden.

Baggrunden for dette er at undgå, at kommuner med mange institutioner pålægges en betydelig økonomisk byrde for gamle sager, således at de foreslåede regler kommer til at gælde for sager, der ligger inden for den 3-årige forældelsesfrist.

Det betyder, at kommuner, der som følge af Ankestyrelsens ændrede praksis i forhold til § 9 c, stk. 8, har afholdt udgifter til førtids- eller seniorpension, vil kunne få deres udgifter til førtids- eller seniorpension refunderet af den

medvirkende kommune. Dermed pålægges disse kommuner ikke en stor økonomisk byrde for sager, som er omfattet af den 3-årige forældelsesfrist.

Hvis anvendelsen af 6-årsreglen har været udskudt som følge af et ophold m.v. efter § 9 c, stk. 2-6, og opholdet m.v. har været mere end seks år efter fraflytningstidspunktet fra den pensionstilkendende kommune, medfører forslaget, at anvendelsen af 6-årsreglen bortfalder. Det samme vil gøre sig gældende for førtidspension tilkendt før den 1. februar 2015, dog således at de seks år regnes fra tilkendelsen af førtidspensionen.

Det skal bemærkes, at selvom en sag er omfattet af stk. 4, vil der ikke blive ret til refusion for perioder efter lovens ikrafttræden. Hvis refusionen til førtids- eller seniorpension er ophørt efter de hidtil gældende regler, vil den foreslåede stk. 4 således ikke betyde, at der bliver en fremadrettet ret til refusion for en pensionist, det fortsat opholder sig i f.eks. et botilbud.

Det foreslås i *stk. 6*, at i en sag, hvor der er sket udskydelse af mellemkommunal refusion efter § 9 c, stk. 8, 1. eller 2. pkt., og hvor der efter en af disse bestemmelser er eller har været ret til mellemkommunal refusion, bevares handlekommunens ret til refusion efter [den gældende] § 9 c, stk. 8, 1. eller 2. pkt., dog for så vidt angår perioden frem til og med den 31. december 2023.

Det betyder, at kommuner, der som følge af den hidtil gældende udskydelsesregel i § 9 c, stk. 8, har fået eller haft ret til mellemkommunal refusion, frem til lovens ikrafttræden, ikke med tilbagevirkende kraft vil miste denne ret.

Hvis anvendelsen af 6-årsreglen har været udskudt som følge af et ophold m.v. efter § 9 c, stk. 2-6, og derefter er igangsat inden lovens ikrafttræden – således at der har været en periode med ret til mellemkommunal refusion efter 6-årsreglen – vil retten stadig bestå frem til lovens ikrafttræden, uanset om der er tale om en af de sager, hvor retten fremadrettet vil bortfalde pga. den ændrede formulering af § 9 c, stk. 8, og overgangsreglen i stk. 4.

F.eks. hvis kommune 1 i 2016 har tilkendt en person førtidspension og samtidig medvirket til, at personen fik ophold i en institution i kommune 2. 1. januar 2023 personen flyttet i egen bolig i kommune 2. Kommune 2 har fra opholdets start haft ret til refusion efter institutionsreglen i § 9 c, stk. 1, og anvendelsen af § 9 c, stk. 8, er udskudt under opholdet, frem til der fra 1. januar 2023 blev ret til refusion efter bestemmelsen.

UDKAST

Med ikrafttræden af de foreslåede bestemmelser i § 9 c, stk. 8, og overgangsreglen i stk. 4 vil retten til refusion efter 6-årsreglen ophøre fremadrettet, idet fraflytningen fra kommunen, som har tilkendt pensionen, er sket for mere end seks år siden. Den foreslåede stk. 5 sikrer, at kommune 2 ikke skal tilbagebetale refusion, der har været ret til på grund af den udskudte anvendelse af § 9 c, stk. 8, i perioden frem til lovens ikrafttræden.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering		Lovforslaget
		§ 1
		I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 701 af 22. maj 2022, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 754 af 10. juni 2023, fo- retages følgende ændringer:
§ 122. <i>Stk. 1-3. ...</i> <i>Stk. 4.</i> På områder, der ikke er dækket af over- enskomst, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår efter aftale mellem den ansatte og arbejdsgiveren. På områder, hvor der findes en relevant sammen- lignelig overenskomst, skal parterne tage ud- gangspunkt i overenskomsten på det sammenlig- nelige område. Jobcenteret modtager efter aftale mellem arbejdsgiver og den ansatte kopi af afta- len om fleksjob. Den overenskomstbærende fag- lige organisation modtager efter aftale mellem ar- bejdsgiveren og den ansatte kopi af aftalen om fleksjob, hvis der er taget udgangspunkt i en sam- menlignelig overenskomst. Tvister om løn og ar- bejdsvilkår afgøres i disse tilfælde ved fagretlig behandling og endeligt ved Arbejdsretten, så- fremt en af parterne begærer det. I så fald er ar- bejdsgiveren stillet, som om denne havde tiltrådt den kollektive overenskomst. § 11, stk. 2, i lov		1. I § 122, stk. 4, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum »Parterne kan aftale fravigelser fra den sammenlignelige overenskomst.«

UDKAST

om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter finder tilsvarende anvendelse. <i>Stk. 5. ...</i>		
§ 123. <i>Stk. 1-2. ...</i> <i>Stk. 3.</i> Fleksløntilskud efter stk. 2 og løn udbetalt af arbejdsgiveren efter § 122 kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling. <i>Stk. 4. ...</i>		2. I § 123, <i>stk. 3</i>, indsættes som 2. og 3. <i>pkt.</i>: »Arbejdsgiveren skal oplyse om den løn, der udbetales for ansættelse på fuld tid på ordinære vilkår i den pågældende stilling, jf. 1. pkt. Kommunerne kan på baggrund af arbejdsgiverens oplysninger beregne det beløb, der fremgår af 1. pkt.
§ 124. <i>Stk. 1-2. ...</i> <i>Stk. 3.</i> Personer, der ikke er berettiget til løn under sygdom, barsel eller sorgorlov, modtager syge- eller barselsdagpenge efter de regler, der fastsættes i medfør af § 49 i lov om sygedagpenge og i barselslovens § 34, eller ressourceforløbsydelse efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik. Syge- eller barselsdagpengene eller ressourceforløbsydelsen suppleres med fleksløntilskud, således at syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud tilsammen svarer til 98 pct. af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Reglerne om mulighed for ophold uden for Danmark i lov om sygedagpenge og barselsloven finder tilsvarende anvendelse for fleksløntilskuddet, når en ansat i fleksjob modtager syge- eller barselsdagpenge. <i>Stk. 4-6. ...</i>		3. I § 124, <i>stk. 3</i>, indsættes efter 2. pkt. som nye punktummer: »Hvis der udbetales løn og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse, jf. 1. pkt., i samme måned, lægges det beregnede

UDKAST

		fradrag af lønnen, jf. § 123, stk. 2, og syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse sammen og fradrages i fleksløntilskuddet efter § 123, stk. 1. § 123, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, når der udbetales syge- eller barselsdagpenge eller ressourceforløbsydelse og fleksløntilskud.«
§ 139. <i>Stk. 1.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilken indkomst der indgår i lønindtægten. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan lønindtægt, herunder hvorledes lønindkomster, som er omfattet af sømandsbeskatningslovens §§ 5-8, skal indgå i beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan indtægter, der dækker flere måneder, skal fordeles. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, at kommunen ved beregning af og fradrag i fleksløntilskuddet skal anvende oplysninger om løn m.v., som fremgår af indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister. <i>Stk. 2.</i> ...		4. I § 139, stk. 1, indsættes efter 3. pkt. som nye punktummer: »Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvordan andre indtægter herunder ledighedsydelse under ferie skal indgå i beregningen af fleksløntilskuddet. Beskæftigelsesministeren fastsætter endvidere regler om, hvilke indtægter, der skal indgå i fastsættelsen af det beløb, der fremgår af § 123, stk. 3, 1. pkt. samt hvordan kommunen kan beregne beløbet, jf. § 123, stk. 3, 3. pkt.«
		§ 2
		I lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 527 af 25. april 2022, som senest ændret ved § 12

UDKAST

		i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:
§ 3. <i>Stk. 1-4. ...</i> <i>Stk. 5.</i> Retten til at modtage pension i udlandet efter stk. 2, 3 og 4 omfatter folkepensionens grundbeløb, førtidspension, seniorpension og tidlig pension bortset fra førtidspensionens og seniorpensionens pensionstillæg og tillæg efter §§ 14 og 69, engangsbeløb efter § 15 d, stk. 4, og tillæg efter §§ 15 f og 15 g beregnet på grundlag af folkepensionens grundbeløb. Retten til at modtage tidlig pension i udlandet gælder dog alene ved bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz, Storbritannien eller Tyrkiet.		1. I § 3, <i>stk. 5</i>, indsættes som <i>3. pkt.</i>: »Når særlige omstændigheder taler for det, kan Udbetaling Danmark efter ansøgning tillade, at retten til folkepensionens og førtidspensionens pensionstillæg bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.«
		§ 3
		I lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 528 af 25. april 2022, som senest ændret ved § 11 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:
§ 3. <i>Stk. 1-3. ...</i>		

UDKAST

<i>Stk. 4.</i> Retten til at modtage pension i udlandet efter stk. 2 og 3 omfatter pensionens grundbeløb, invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb, førtidsbeløb, ekstra tillægssydelse, tillæg efter §§ 16 og 17 og invaliditetsydelse.		1. I § 3, <i>stk. 4</i>, indsættes som 2. <i>pkt.</i>: »Når særlige omstændigheder taler for det, kan Udbetaling Danmark efter ansøgning tillade, at retten til pensionstillæg bevares for personer, der tager bopæl i et EU-/EØS-land, Schweiz eller Storbritannien.«
		§ 4
		I lov om retssikkerhed og administration af det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 265 af 25. februar 2022, som ændret ved lov nr. 912 af 21. juni 2022 og senest ved § 2 i [følgelovforslaget], foretages følgende ændringer:
§ 9 c. <i>Stk. 1-7. ...</i> <i>Stk. 8.</i> Opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet tilkendelseskommunen. Opholdskommunens udgifter til seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne refunderes		

UDKAST

af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var opholdskommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension. Refusion efter stk. 2, 3, 5 og 6 udskyder retten til refusion efter 1. og 2. pkt. <i>Stk. 9-13. ...</i>	1. I § 9 c, stk. 8, ophæves 3. pkt. og i stedet indsættes: »1. og 2. pkt. anvendes ikke, så længe en pensionist er omfattet af bestemmelserne i stk. 2-6, uanset om pensionisten opholder sig i en eller flere på hinanden efterfølgende handlekommuner. Når opholdet eller opholdene efter stk. 2-6 varer mere end seks år fra det tidspunkt, pensionisten er fraflyttet kommunen, som har tilkendt pensionen, bortfalder retten til mellemkommunal refusion efter 1 og 2. pkt.«
---	---